BIBLIOTECA „ASTRA"
SIBIU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Tribuna Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

ANUL I
Nr. 256
Sîmbătă
14 DECEMBRIE
1968
4 PAGINI
30 BANI

ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR ADUNĂRII GENERALE A COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Vineri la amiază a avut loc în sala mică a Palatului Republicii încheierea lucrărilor Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor din Republica Socialistă România.

La sosirea în sală, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Janos Fazekaș, Ștefan Voitec, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Gheorghe Stoica au fost salutați cu puternice și îndelungi aplauze. La ședința de închidere au fost, de asemenea, prezenți, membri ai C.C. al P.C.R., miniștri, reprezentanți ai conducerii unor instituții centrale și organizații obștești, conducători ai altor uniuni de creație, oameni de cultură și artă.

Președintele Uniunii Compozitorilor, Ion Dumitrescu, a salutat cu căldură prezența, în mijlocul muzicienilor, a conducătorilor de partid și de stat.

A luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat.

Cuvîntarea a fost subliniată de asistență, în repetate rînduri, prin vii și prelungite aplauze.

Mulțumind pentru frumoasele cuvinte adresate Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor, președintele Uninunii, a arătat că, în acest prag de nouă etapă în munca muzicienilor, cuvintele partidului, rostite cu atîta căldură, înțelegere și competență, sînt noi îndemnuri, noi linii directoare care vor călăuzi activitatea de viitor a Uniunii Compozitorilor.

În dimineața zilei de vineri au fost anunțate Adunării generale rezultatele alegerii, prin vot secret, a noului Comitet de conducere al Uniunii Compozitorilor, alcătuit din 41 de membri, și a Comisiei de revizie.

În hotărîrile aprobate de Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor se apreciază că muzica românească contemporană se distinge prin înflorirea fără precedent a diferitelor genuri, stiluri, modalități de creație, prin afirmarea deplină a talentelor aparținînd tuturor generațiilor, prin perfecționarea continuă a măiestriei artistice.

Aceste rezultate — se arată în hotărîrile Adunării, au fost posibile datorită condițiilor create de partidul și statul nostru pentru dezvoltarea liberă a personalității umane, pentru realizarea comuniunii spirituale dintre artist și națiunea căreia îi aparține. Subliniind puternica rezonanță social-politică și educativ-patriotică a artei în procesul de edificare a orînduirii socialiste, de formare etică și estetică a omului nou, documentele Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a Partidului, cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu constituie pentru compozitori și muzicologi un prețios sprijin pe drumul cunoașterii realităților dinamice ale vieții, al înțelegerii înaltei răspunderi ce revine artistului în societatea noastră.

Înmănunchind eforturile tuturor generațiilor de compozitori, contribuția specifică tuturor temperamentelor, afinităților stilistice, formațiilor de școală artistică, muzica românească de astăzi ridică pe noi trepte valoroasele cuceriri ale tradiției naționale în frunte cu opera lăsată de George Enescu, înscriindu-se printr-un aport original în contextul tendințelor artistice înnoitoare din zilele noastre.

Viața contemporană, aspectele înălțătoare ale construcției socialiste, momentele trecutului glorios al patriei, marile idealuri umaniste, tezaurul artistic folcloric și valorificarea inspirată a acestuia în lumina experienței moderne de creație constituie sursele principale de inspirație, de dinamizare a conștiinței și îmbogățire a sensibilității compozitorilor noștri. Aceste elemente de majoră semnificație, precum și trăsăturile de originalitate națională și individuală, chezășuiesc pătrunderea celor mai de seamă creații ale muzicienilor români în patrimoniul artistic universal.

Adunarea generală a compozitorilor și muzicologilor exprimă hotărîrea de nezdruncinat a creatorilor artei sonore de a-și spori efortul pentru îmbogățirea culturii și artei noastre cu noi valori, pentru ridicarea pe noi culmi a vieții spirituale în România Socialistă.

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Adunarea Generală a compozitorilor și muzicologilor din România constituie un moment de seamă în viața cultural-artistică a patriei noastre. Cu acest prilej doresc să vă adresez tuturor un cald salut din partea Comitetului Central al Partidului, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri (Vii aplauze).

Dezbaterea în acest cadru larg, într-un spirit exigent și constructiv, a problemelor esențiale ale creației și criticii muzicale, a activității de difuzare a muzicii, a muncii Uniunii Compozitorilor, bogatul schimb de idei și de experiență care a avut loc aici vor exercita, fără îndoială, o înrîurire pozitivă asupra dezvoltării artei noastre muzicale — artă care găsește un tot mai profund ecou în rîndurile cercurilor largi ale iubitorilor de frumos din țara noastră.

După cîte am fost informat, în cursul dezbaterilor s-au evidențiat rezultatele bune obținute în ultimii ani, și, în același timp, s-au adus o serie de critici — se pare că în cea mai mare parte îndreptățite — referitoare la unele neajunsuri, atît în ce privește creația muzicală propriu-zisă, cît și activitatea conducerii Uniunii. Fără îndoială că problemele ridicate, propunerile și criticile făcute de participanții la discuții vor trebui studiate cu atenție și spirit de răspundere de noua conducere a Uniunii Compozitorilor, de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și de celelalte instituții cultural-artistice, astfel încît ele să-și găsească o cît mai judicioasă și rapidă soluționare, în interesul propășirii continue a artei muzicale din țara noastră. Chiar dacă despre unele instituții nu s-au făcut referiri directe, sau, din anumite considerente, s-a omis nominalizarea lor în criticile exprimate aici, consider suficient că aceste instituții au fost, într-o formă sau alta, vizate, pentru ca și ele să tragă toate concluziile și învățămintele necesare și să acționeze în direcția îmbunătățirii muncii lor.

Aș vrea să subliniez în mod deosebit caracterul principial al dezbaterilor, care au prilejuit afirmarea poziției filozofice materialist-dialectice pe care se situează compozitorii și muzicologii din țara noastră, exprimarea limpede a voinței lor de a făuri o artă închinată cauzei desăvîrșirii socialismului, o artă care să contribuie la făurirea omului nou al societății noastre socialiste (Vii aplauze). Se poate spune că Adunarea Generală a constituit o vie ilustrare a atașamentului și aderiunii creatorilor noștri de muzică, a tuturor muzicologilor, la idealurile nobile ale socialismului, la politica internă și externă a partidului, o manifestare puternică a dorinței și hotărîrii acestui important detașament al intelectualității românești de a-și aduce contribuția, împreună cu toți oamenii de artă și cultură, cu întregul popor, la înfăptuirea programului de înflorire materială și spirituală a patriei noastre socialiste (Aplauze îndelungate).

Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere bogatei și rodnicei activități desfășurate de compozitorii și muzicologii din țara noastră — români, maghiari, germani și de alte naționalități — valorosului lor aport la dezvoltarea nouii noastre culturi, la întreaga viață artistică a României socialiste. Am convingerea că și ei răspund cu cinste cerințelor poporului nostru, intereselor construcției socialiste (Aplauze puternice).

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Adunarea Generală a compozitorilor și muzicologilor are loc într-un climat de profundă efervescență social-politică, de muncă însuflețită a întregului popor pentru realizarea programului de desăvîrșire a construcției socialiste elaborat de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului. Transpunerea în viață a măsurilor adoptate de partid și de statul nostru socialist pentru punerea tot mai largă în valoare a potențialului uman și material al țării, a superiorității orînduirii noastre socialiste, asigură rezultate tot mai bune în toate domeniile de activitate, intensificarea producției industriale și agricole, a creației cultural-științifice, ridicarea nivelului de trai al populației. În societatea noastră se desfășoară un intens proces de perfecționare a relațiilor de producție și a raporturilor dintre oameni, de adîncire a democrației socialiste, de promovare susținută a normelor de echitate și justiție socială — care stimulează și dezvoltă puterile valențele creatoare ale întregului nostru popor, afirmarea multilaterală a personalității umane. Politica marxist-leninistă a partidului, înfăptuită cu perseverență și elan patriotic de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, unește tot mai strins forțele societății, întărește necontenit unitatea moral-politică a poporului — temelia trainică, de neclintit, a României socialiste (Aplauze puternice).

Societatea pe care o edificăm are drept țel suprem slujirea omului, realizarea celor mai înalte aspirații ale întregului popor. Ea își îndreaptă eforturile spre asigurarea atît a unei înalte civilizații materiale, cît și a unei bogate vieți spirituale pentru toți cetățenii țării noastre. Societatea socialistă nu reduce omul la rolul de forță de producție — ci vede în el beneficiarul tuturor valorilor științifice și culturale produse de-a lungul timpurilor, factorul suprem al societății care, pentru a-și îndeplini măreața misiune ce-i revine în transformarea lumii, are nevoie să-și lărgească continuu orizontul, să-și ridice nivelul de conștiință, să-și perfecționeze caracterul, personalitatea. Societatea noastră socialistă a desfășurat și desfășoară o intensă activitate în vederea lichidării efectelor îndelungatei perioade de exploatare și asuprire la care a fost osîndit în trecut omul muncii, considerat de clasele exploatatoare drept simplu instrument de muncă, sursă de profit; ea asigură condițiile necesare pentru ca masele muncitoare, întregul popor să se bucure de cuceririle științei și artei, să-și poată cultiva talentele și înclinațiile, să-și poată manifesta din plin virtuțile spirituale.

Țara noastră se mîndrește cu un bogat și valoros tezaur de creație muzicală, făurit de-a lungul secolelor de marele artist popular anonim, care dă glas — cu o expresivitate ce relevă talentul și geniul artistic remarcabil al poporului nostru — spiritualității noastre naționale, nobleței și profunzimii sufletești a oamenilor care au trăit, au luptat și au muncit pe aceste meleaguri.

Minunata noastră comoară de balade, doine, hore, cîntece corale și instrumentale, în care palpită deosebit de emoționant aspirațiile, idealurile de veacuri și particularitățile morale ale poporului român, precum și gama largă de lucrări muzicale folclorice create în zilele noastre, exprimînd împlinirile și năzuințele maselor stăpîne pe destinul lor, constituie un patrimoniu artistic de neprețuit, a cărui faimă a trecut de mult hotarele țării. El oferă un nesecat izvor de inspirație artistică pentru compozitori, un zăcămînt nealterat de sensibilitate creatoare, în stare să imprime muzicii noastre contemporane un autentic specific național, prospețime, vigoare și originalitate. Fără îndoială, creatorii muzicali din țara noastră vor ști să dea expresie acestui specific, făcînd să triumfe și să se dezvolte și mai mult talentul și arta poporului român (Vii aplauze).

Este cunoscut că, în fiecare epocă, marea artă reflectă imperativele vieții sociale, idealurile oamenilor, existența, munca și preocupările celor ce muncesc, că marii compozitori s-au confundat întotdeauna cu momentele de seamă ale istoriei țării lor. Cîntecul i-a însuflețit odinioară pe înaintașii noștri în lupta pentru eliberarea națională și socială, pentru înfăptuirea unirii, crearea statului național unitar și cucerirea independenței, în lupta revoluționară împotriva exploatării și împilării. În anii de după eliberare, în marile bătălii duse pentru victoria revoluției socialiste și transformarea revoluționară a societății, cîntecul a sporit marele elan patriotic al maselor, a răscolit conștiințe, chemînd tot ceea ce avea mai bun națiunea noastră la realizarea programului Partidului Comunist, la munca pentru refacerea și înflorirea socialistă a țării.

Poporul nostru prețuiește tot ceea ce s-a făurit bun în trecut în această sferă de creație, ca în toate domeniile de activitate de altfel, — și, aducînd un omagiu înaintașilor, ne îndeplinim o sacră îndatorire atît față de ei, cît și față de poporul nostru. În același timp considerăm că această reprezintă un apel adresat oamenilor de artă de astăzi de a urma exemplul înaintașilor, servind cu abnegație poporul, cauza construcției socialiste (Aplauze puternice, îndelungi). Alături de toți cei ce muncesc, creatorii de muzică și-au înscris numele în marea cronică revoluționară a României moderne, în grandioasa operă de construcție socială desfășurată de poporul român.

A continua această nobilă tradiție militantă a muzicii noastre, în condițiile epocii desăvîrșirii socialismului — ce întrece în măreție și strălucire toate epocile anterioare din istoria poporului român — este o înaltă îndatorire de cinste pentru toți compozitorii din România. Creînd opere artistice impregnate de suflul dinamic, revoluționar al socialismului, în care să răsune cu putere ecoul aspirațiilor de azi ale poporului, compozitorii noștri îmbogățesc nu numai tezaurul culturii noastre naționale, ci și patrimoniul artei universale. Ceea ce conferă prestigiu și autoritate muzicii noastre în ochii celorlalte națiuni, ceea ce face să-i sporească valoarea pe plan internațional este nu imitarea sau copierea unor curente sau școli „la modă" în străinătate, ci exprimarea fidelă a personalității psihice și morale a poporului nostru, a caracteristicilor sale sufletești, a țelurilor supreme cărora își consacră elanul și forțele creatoare.

Diversitatea în creația muzicală, ca în toate artele, este necesară, dar aceasta se impune nu numai pe plan național. Ar fi, cred, destul de greu pentru iubitorii de artă ca să asculte una și aceeași muzică — indiferent dacă este compusă în România, în Franța, în Uniunea Sovietică sau în Italia; așa ar fi dacă s-ar încuraja tendințele — care, e drept, nu caracterizează muzica noastră — ale unor compozitori de a imita compozițiile din alte țări. Este limpede că prin aceasta cei în cauză nu fac un serviciu nici muzicii românești și nici muzicii universale (Aplauze îndelungate). Dacă sîntem partizanii diversității de stiluri în creația muzicală pe plan național, cu atît mai mult trebuie să fim partizanii diversității pe plan internațional (Vii aplauze). Nu înțeleg prin aceasta că muzicienii noștri trebuie să se izoleze, să ignoreze muzica ce se creează în alte țări. Dimpotrivă, valorile muzicale intrate în circulația internațională trebuie să fie făcute cunoscute nu numai compozitorilor, ci și publicului larg din țara noastră. Dar, în același timp, consider că datoria creatorilor noștri este ca, la rîn-

(Continuare în pag. a II-a)

Dejun oferit de C. C. al P. C. R. și Consiliul de Miniștri

Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri au oferit vineri un dejun în sala de marmură a Casei centrale a armatei, cu prilejul Adunării generale a compozitorilor și muzicologilor.

Au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Paul Niculescu-Mizil, Janos Fazecas, Petre Lupu, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, membri ai C.C. al P.C.R., miniștri, reprezentanți ai vieții noastre culturale și artistice.

În timpul dejunului tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, a rostit un toast în cadrul căruia a adresat un îndemn compozitorilor de a crea noi lucrări și mai valoroase, cît mai accesibile publicului larg, care să corespundă spiritului vremurilor noastre, să îmbogățească cultura muzicală a patriei.

Compozitorii Ion Dumitrescu, Zeno Vancea și Dumitru Eremia au asigurat conducerea de partid și de stat, în toasturile lor, că muzicienii din țara noastră vor servi cu tot talentul și toată capacitatea lor munca de construire a socialismului în patria noastră, vor depune toate eforturile pentru ridicarea artei și culturii socialiste pe trepte tot mai înalte, răspunzînd astfel grijii permanente pe care partidul o acordă slujitorilor artei.

Secretariatul Comitetului de conducere al Uniunii Compozitorilor

În prima sa ședință, noul Comitet de conducere al Uniunii Compozitorilor a ales secretariatul Comitetului. Președinte al Uniunii Compozitorilor a fost ales Ion Dumitrescu; vicepreședinți — Zeno Vancea și Romeo Ghircoiașiu; secretari — Wilhelm Berger, Theodor Grigoriu, Laurențiu Profeta, Vasile Tomescu și Zoltan Aladar.

50 de ani de la luptele muncitorești din decembrie 1918

Solemnitatea depunerii de flori la placa comemorativă și la cimitirul „Reînvierea"

În semn de omagiu adus eroilor proletariatului care acum 50 de ani, s-au ridicat împotriva exploatării și asupririi capitaliste, înscriind o pagină de glorie în istoria poporului nostru, vineri dimineața, într-un cadru solemn, au fost depuse coroane de flori la placa comemorativă din Piața fostului Teatru Național, pe locul unde s-a petrecut masacrul pus la cale de regimul burghezo-moșieresc, la 13 decembrie 1918.

La solemnitate au luat parte tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Paul Niculescu-Mizil, Constantin Drăgan, Janos Fazekaș, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Constantin Pîrvulescu.

Erau prezenți membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai organizațiilor obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești, muncitori tipografi, participanți la evenimentele din 13 decembrie 1918, delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile poligrafice și din alte întreprinderi și instituții bucureștene, pionieri.

În sunetele imnului eroilor, la placa comemorativă pe care e înscris cu litere de aur: „Glorie eternă eroilor și martirilor care au căzut în lupta pentru libertatea și bunăstarea poporului muncitor", au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, C.C. al U.T.C. și Consiliului U.A.S.R., Centralei industriei poligrafice și a unor mari întreprinderi poligrafice din Capitală.

Pionieri au depus jerbe de flori.

După depunerea coroanelor cei prezenți au păstrat un moment de reculegere.

De o parte și de alta a plăcii comemorative, au făcut de gardă veterani ai luptelor muncitorești din decembrie 1918 și pionieri.

După încheierea solemnității, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut cu participanții la demonstrația muncitorească de acum 50 de ani, din piața fostului Teatru Național.

În aceeași zi a avut loc solemnitatea depunerii de coroane la cimitirul „Reînvierea", unde sînt înhumați o parte dintre eroii căzuți în luptele muncitorești de la 13 decembrie 1918.

La solemnitate au luat parte tovarășii Constantin Drăgan, Ștefan Voitec, Petre Lupu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Constantin Pîrvulescu.

Erau prezenți delegați ai oamenilor muncii din întreprinderile poligrafice și din alte întreprinderi și instituții din Capitală.

Au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, Comitetului municipal București al P.C.R., Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București și a unor mari întreprinderi poligrafice din Capitală.

După depunerea coroanelor, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere.

(Agerpres)

Formă nouă de pregătire

În întreprinderea „Flamura roșie", la locurile de muncă unde se execută produse mai complicate, sau se pun în fabricație sortimente noi, se organizează instruiri de scurtă durată cu lecții teoretice și practice.

La început, această nouă formă de pregătire profesională a muncitorilor s-a aplicat la personalul ce deservește linia automată de confecționat vîrfuri metalice cu bilă pentru tuburile de pastă. A continuat apoi pregătirea celor ce lucrează la noul produs „Port bobina suspendată", introdus de curînd în fabricație de serie.

Exemplul bun al inginerilor Leonora Cosma, Mircea Oprinescu, Theodor Cernătescu, Eugen Ambruș și alții, care au efectuat aceste instruiri profesionale, asigură pregătirea operativă a muncitorilor.

LA UZINA „AUTOMECANICA" MEDIAȘ

Sînt create condițiile unui început bun pe '69

Pregătirea din timp a producției celui de al patrulea an al cincinalului este una din preocupările de seamă ale colectivelor de muncă din întreprinderile județului nostru.

Urmare a organizării științifice a producției și a muncii, a unei judicioase planificări, în majoritatea întreprinderilor au fost luate asemenea măsuri încît din primele zile ale anului 1969 producția să se realizeze în mod ritmic.

Printre întreprinderile care au o pondere însemnată în economia județului nostru se numără și „Automecanica" Mediaș.

Zilele trecute am fost oaspeții acestui harnic colectiv de muncă, ai constructorilor de autoateliere, furgoane frigorifice și izoterme, de autocisterne pentru lapte și combustibil, autostropitori etc. Din discuțiile avute cu Gheorghe Raicu, inginerul șef al uzinei, am desprins faptul că pe acest an planul va fi realizat și chiar depășit. Cu toate acestea interlocutorul arăta că în cursul anului au existat și unele greutăți în îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan. Cele mai multe s-au datorat neaprovizionării la timp în special cu scule și obiecte de dotare pentru autoatelierele T. V. și S. R.

Greutăți în desfășurarea ritmică a procesului de producție au fost provocate și de nelivrările la timp a materialelor necesare de către întreprinderile colaboratoare din țară. Au lipsit mult timp vinciurile, palanele melc, riglele flexibile de 1 000 mm, polizoarele manuale de banc, dispozitivele pentru încercat injectoare, diferite organe de asamblare cu șuruburi, piulițe, nituri, țeavă construcție, furtune de alimentare și alte materiale.

Fiindcă mai sînt puține zile pînă cînd uzina va începe producția anului viitor, ne-am interesat și de măsurile luate în acest sens. Aflăm că pentru ca planul de producție și de livrări să se poată realiza ritmic încă din primele zile, comitetul de direcție l-a definitivat și difuzat pe primul trimestru, defalcîndu-l pe luni la toate secțiile și serviciile funcționale. Au fost lansate comenzile de fabricație și s-au întreprins acțiuni valoroase pentru îmbunătățirea și definitivarea tehnologiei. De asemenea, s-a analizat situația SDV-urilor, luîndu-se măsuri pentru completarea necesarului, pentru crearea și menținerea decalajului necesar între secțiile de prelucrări mecanice și cele de montaj. Aceasta cu atît mai mult cu cît producția și gama produselor anului viitor vor crește substanțial, față de prelimînările lui 1968.

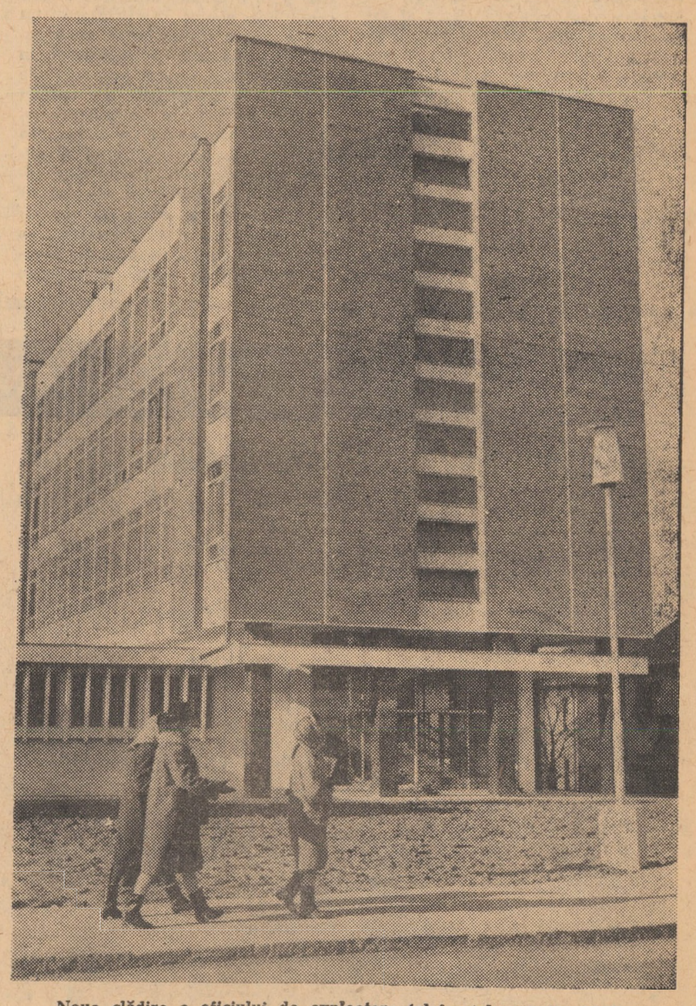
Pentru că primul trimestru se apropie, și deci ar trebui ca tot ceea ce este prevăzut a se fabrica să se realizeze, trebuie arătat totuși că din produsele prevăzute în planul trimestrial nu sînt repartizate, pînă în prezent, 45 autodube pentru pîine și 84 autovidanjoare fără brat. Comitetul de direcție al uzinei va trebui să impulsioneze acest lucru.

Esențial în realizarea sarcinilor de plan este asigurarea procesului de producție cu materii prime și materiale. În această direcție, ne informează inginerul șef, în baza repartițiilor primite, materialele au fost contractate, insistîndu-se asupra termenelor de livrare în concordanță cu nevoile planului de producție. Pentru materiale și materii prime dirijate a fost înaintat la timp planul de aprovizionare, iar pentru materiale diverse și descentralizate, pentru o parte din ele, au fost încheiate contracte, iar pentru celelalte sînt în curs de perfectare.

Măsuri eficiente au fost luate și în ce privește realizarea planului tehnic, a planului M.T.O., au fost fundamentate forțele de muncă necesare și s-a trecut la încadrarea locurilor de muncă cu necesarul de meserii.

Din cele relatate de inginerul șef al uzinei rezultă că sînt create toate premisele ca la „Automecanica" Mediaș, încă din primele zile ale anului 1969, procesul de producție să se desfășoare normal, fără salturi, ceea ce va crea, bineînțeles, posibilitatea realizării și depășirii planului de producție.

E. SANDU

Noua clădire a oficiului de exploatare telefon-telegraf din Mediaș

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. I)

dul lor, oglindind specificul nostru național să facă cunoscută lumii muzica, arta, puterea de creație a poporului român (Aplauze puternice, îndelungi). Numai astfel muzica națiunii noastre se afirmă în mod distinct în concertul civilizației mondiale, aduce o contribuție specifică, originală la avuția spirituală a umanității.

În acest context capătă un bogat conținut și colaborarea compozitorilor noștri cu creatorii de muzică din celelalte țări, contactele internaționale pe plan artistic. Și — pentru că am fost informat că în adunarea generală s-au ridicat și probleme privind îmbunătățirea în continuare a contactelor internaționale, precum și studiile în străinătate — țin să subliniez că apreciez ca îndreptățite aceste deziderate. Desigur, această chestiune nu trebuie absolutizată. Este necesar să dezvoltăm contactele artistice cu celelalte popoare, este necesar ca muzicienii noștri să studieze și să învețe din tot ceea ce există mai bun în alte țări; să nu se uite însă nici un moment că ei vor fi mari compozitori numai în măsura în care vor fi legați de pămîntul unde s-au născut și au crescut (Aplauze îndelungate, puternice).

Obișnuiesc uneori să mă duc la vînătoare și să ascult, așteptînd vinatul, păsările care umplu pădurea cu trilurile lor. Știți bine, se întîmplă uneori să se rătăcească prin pădurile noastre și păsări ce nu sînt de pe aceste meleaguri. E lesne de observat că ele nu cîntă cu aceeași voioșie, cu aceeași originalitate ca acelea care s-au născut și au învățat să zboare aici. Aceasta e valabil și pentru compozitori (Vii aplauze). Referindu-mă la compozitori, am în vedere nu rătăcirea teritorială, ci o anumită rătăcire filozofică sau spirituală care îi poate împiedica să fie înțeleși de conaționalii lor (Aplauze puternice). Partidul și guvernul nostru consideră că, participînd tot mai activ la viața culturală a lumii contemporane, cunoscînd și însușindu-și cuceririle noi ale artei universale, oamenii de artă din România au datoria să afirme cu pasiune valorile spirituale ale poporului român, să facă cunoscut tuturor geniul său artistic. Prin aceasta, ei îndeplinesc atît o nobilă misiune patriotică, cît și o însemnată misiune internațională (Aplauze puternice, îndelungi).

Făurind asemenea opere, compozitorii noștri se achită și de o înaltă sarcină socială, fac din talentul lor un mijloc de perfecționare morală și de educație estetică a omului, un factor de mobilizare a energiilor maselor în slujba progresului societății. În legătură cu aceasta, pe bună dreptate, în Adunarea generală o serie de compozitori au subliniat necesitatea de a se crea o muzică care să vibreze adînc în conștiința maselor largi — înțelegerea și asimilarea de către oameni fiind suprema rațiune de a exista a oricărei arte. Dezvoltarea instrucției publice, ridicarea nivelului cultural al poporului în anii socialismului pun în fața compozitorilor noștri, ca de altfel în fața tuturor creatorilor de artă, exigențe sporite pentru realizarea unor lucrări de înaltă ținută artistică, bogate în conținut și în același timp larg accesibile publicului nostru nou.

Chemînd creatorii de frumos să se cufunde adînc în clocotul vieții poporului pentru a făuri lucrări viguroase, emoționante, care să sintetizeze mesajul umanist al acestei epoci, partidul nostru încurajează și stimulează totodată eforturile artiștilor pentru perfecționarea continuă a măiestriei, pentru inovarea mijloacelor de expresie, pentru lărgirea continuă a paletei de stiluri și maniere de creație, îmbogățirea și diversificarea artei noastre socialiste. Aceste deziderate sînt pe deplin valabile și în domeniul muzicii.

Viața culturală tot mai intensă din țara noastră reclamă un repertoriu muzical multilateral, în care să-și găsească locul cuvenit toate genurile. Acordîndu-se prețuirea cuvenită muzicii simfonice, muzicii de cameră, operei și operetei, stimulînd eforturile pentru dezvoltarea continuă a acestor genuri, nu trebuie să se ignore nici alte genuri muzicale care se bucură de audiență în rîndul publicului larg. Mă gîndesc în primul rînd la muzica de masă, la cîntecul revoluționar, patriotic, care exercită o puternică înrîurire asupra conștiinței politice și cetățenești a oamenilor muncii, care contribuie la cultivarea dragostei de patrie, a devotamentului pentru cauza construcției socialismului și comunismului. O valoare deosebită are muzica de acest gen în educația tineretului și a copiilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în viața pionierească, în munca Uniunii Tineretului Comunist, precum și în cadrul bogatei și amplei activități artistice de amatori, care se desfășoară pe întreg cuprinsul țării. Tocmai de aceea considerăm necesar ca muzica corală, de fanfară, marșurile să intre în mod permanent în preocupările celor mai de seamă compozitori ai noștri. În același timp este locul să arătăm că o răspundere deosebită în educația muzicală a tinerei generații, în crearea pasiunii tinerilor pentru cîntec, are școala. Dacă gravele lacune existente în anii trecuți în această direcție în programul de învățămînt s-au înlăturat în parte, continuă să rămînă încă actuală nevoia de a înfrînge pasivitatea unor cadre didactice, și, din păcate, și a unor organizații ale Uniunii Tineretului Comunist, față de activitatea muzicală a tineretului, față de dorința sa de a-și manifesta prin cîntec elanul, optimismul, dragostea de viață.

Pe bună dreptate, în cadrul Adunării generale, unii vorbitori au subliniat necesitatea de a se depune eforturi mai susținute pentru ridicarea calității muzicii ușoare — unul din genurile de cea mai largă circulație în public și, în mod deosebit, în masa tineretului. Desigur, o caracteristică a muzicii ușoare este aceea de factor de divertisment, dar aceasta nu implică lipsa calităților educative ale acestei muzici, a capacității ei de a transmite idei și sentimente profunde. Din păcate, trebuie să spunem că, în ultimul timp, în acest domeniu se manifestă neajunsuri serioase; poate este sectorul muzical unde se observă cel mai pregnant tendința spre imitație, îndepărtarea de specificul nostru artistic național. Publicul larg solicită cîntece de muzică ușoară melodioase, scrise pe versuri inspirate, care să spună cît de cît ceva, să dea expresie vie marii bogății de sentimente, gînduri și preocupări ale omului societății socialiste, să răspundă obligațiilor fundamentale ale artei de a cultiva gustul ales, de a exercita o înrîurire binefăcătoare asupra sensibilității și conștiinței umane. Sîntem convinși că compozitorii noștri vor ști să răspundă cu cinste acestei îndatoriri, așteptărilor milioanelor de iubitori de muzică din țara noastră.

În legătură cu aceasta aș dori să mă refer la faptul că și în domeniul muzicii, ca și în alte domenii ale artei, se poate spune că poziția filozofică a artistului este aceea care determină pînă la urmă și caracterul creației sale. Consider că pe bună dreptate în cadrul dezbaterilor s-au ridicat și o serie de probleme privind îmbunătățirea activității ideologice, subliniindu-se necesitatea ca toți creatorii de muzică să acorde atenție, paralel cu munca artistică, problemelor vieții sociale, participării active la întreaga muncă de transformare revoluționară a societății. Artiștii orînduirii noastre socialiste trebuie să fie partizani activi ai ideologiei materialist-dialectice în lupta împotriva oricăror concepții idealiste, retrograde; numai așa, în operele lor va putea palpita cu putere pulsul vieții, se vor oglindi convingător năzuințele fundamentale ale poporului nostru (Aplauze puternice, îndelungi).

Partidul și guvernul acordă, după cum știți, o atenție deosebită creării condițiilor pentru participarea tot mai activă a tuturor cetățenilor patriei la edificarea socialismului în România, la întreaga activitate de elaborare și înfăptuire a politicii noastre interne și internaționale, considerînd că astfel se asigură ca măsurile adoptate de partid și guvern să corespundă cît mai bine dorințelor, intereselor și năzuințelor întregului nostru popor. În aceasta se exprimă, de altfel, superioritatea orînduirii socialiste, democrația noastră socialistă în plină dezvoltare; prin aceasta se creează condiții de manifestare liberă a omului în toate sferele de activitate socială. Desigur, pentru a făuri opere de valoare, orice om trebuie să poată învăța, să se poată instrui, să poată gîndi, să dispună de o largă libertate de activitate și creație. Știu că aici s-a vorbit în mod just despre aceasta. Libertatea creatorului este strîns legată de libertatea socială, de libertatea generală a poporului, de democrația socialistă. Această libertate nu este ruptă și nu poate fi ruptă de dezvoltarea societății noastre; creația, libertatea de creație se înscriu în climatul nou în care trăiește și muncește întregul popor. Integrîndu-se strîns în realitatea socială generală, libertatea artistică de creație va corespunde intereselor mersului nostru înainte, va contribui la dezvoltarea multilaterală a societății noastre socialiste (Vii aplauze).

Așa cum s-a arătat și în dezbateri, în muzică, ca în toate artele, un rol esențial în orientarea filozofică și artistică a creației, în imprimarea unui exigent spirit de discernămînt în selecția valorilor, precum și în dezvoltarea educației muzicale a maselor îl au criticii, muzicologii, publicațiile de artă. Critica muzicală trebuie să aducă o contribuție esențială la cristalizarea cît mai originală a școlii muzicale românești contemporane, la promovarea unui larg schimb de opinii, care să contribuie la afirmarea celor mai înaintate poziții în creația muzicală, la îmbogățirea continuă a conținutului și la ridicarea nivelului ei artistic. În același timp, o importanță deosebită în viața artistică are ridicarea nivelului muncii de difuzare a producțiilor muzicale în rîndul publicului; filarmonicile, teatrele lirice, formațiile orchestrale de toate genurile și, în mod deosebit, radioul și televiziunea au datoria să-și sporească exigența față de valoarea lucrărilor pe care le popularizează. Aceste instituții au datoria de a ține seama de public, de a respecta publicul difuzînd opere care să corespundă cerințelor acestuia, obligațiilor încredințate de partidul, guvernul, poporul nostru (Aplauze). Cred că tovarășii de la radio și televiziune înțeleg că aceasta este o critică, deoarece ei nu întotdeauna procedează astfel.

Așa cum s-a subliniat în mod judicios în cadrul adunării, înflorirea continuă a creației muzicale din țara noastră depinde, în bună măsură, de calitatea și amploarea activității pe care o desfășoară Uniunea Compozitorilor. Nu doresc, firește, să mă amestec în treburile interne ale Uniunii Compozitorilor, de aceea nu am să spun nimic despre activitatea ei. Doresc, totuși, ca , în primul rînd, să felicit călduros și să urez succes în muncă noului comitet al Uniunii Compozitorilor, ales de Adunarea generală, precum și președintelui Uniunii, tovarășului Ion Dumitrescu (Aplauze puternice). Noul comitet va înțelege, desigur, că, nereferindu-mă la unele aspecte ale activității din trecut, nu înseamnă că nu au existat lipsuri în munca vechiului comitet; cred că se va ține seama de ceea ce dumneavoastră ați spus aici, și, că noul comitet va lucra ceva mai bine, inclusiv președintele Uniunii (Vii aplauze). Pe bună dreptate s-a spus în adunare că una din îndatoririle principale ale Uniunii este aceea de a stimula în rîndul compozitorilor, cu și mai multă perseverență și vigoare, spiritul dezbaterilor artistice principiale, de a milita pentru o creație muzicală inspirată din realitățile țării noastre, străbătută de spirit militant, pătrunsă de patosul umanismului socialist, consacrată cauzei măreție pentru care muncește și luptă întregul nostru popor. Ca organizație obștească, integrată în Frontul Unității Socialiste, Uniunii Compozitorilor îi revine totodată sarcina de a organiza participarea tot mai intensă a compozitorilor și muzicologilor la viața social-politică a țării, la activitatea generală de construcție a societății socialiste.

Aș dori să mă refer, în cîteva cuvinte, la misiunea ce revine comuniștilor, membri ai Uniunii Compozitorilor — și anume aceea de a milita permanent pentru înfăptuirea, în arta muzicală, a principiilor politicii partidului nostru pentru ca în întreaga viață cultural-artistică, muzicală să triumfe principiile materialismului dialectic, ale marxism-leninismului. Această concepție înaintată trebuie să constituie un fir roșu al întregii lor activități, și, aș vrea să subliniez, atît a lor cît și a tuturor membrilor Uniunii Compozitorilor, fie că sînt sau nu sînt membri ai partidului nostru (Aplauze puternice).

Muzica are minunata capacitate de a se face înțeleasă pe toate meridianele; ea are limba ei proprie, internațională, care nu cunoaște granițe și care tocmai de aceea înlesnește comunicarea directă și apropierea între oameni și popoare. Muzica trebuie să fie un mesager al dorinței popoarelor de a trăi în pace și bună înțelegere, de a pune geniul uman în slujba construcției, a progresului și bunăstării maselor și nu a războiului și distrugerii. Muzica trebuie să fie un apel patetic la rațiune, la luciditate, la răspundere față de soarta omenirii, ea trebuie să condamne forțele obscurantiste, reacționare, care atițâ vrajba între popoare, care încalcă drepturile suverane ale națiunilor, împing la înarmare, la război rece, la încordare și conflicte. Muzicii românești îi revine înalta menire de a purta în lume solia idealurilor de muncă și creație pașnică ale poporului nostru, de a face cunoscute aspirațiile sale spre progres și civilizație. Compozitorii noștri sînt chemați să dea glas sentimentelor internaționaliste, de solidaritate ale poporului român cu toate popoarele care luptă pentru eliberare națională și socială, împotriva asupririi și războiului, dorinței sale arzătoare de pace și colaborare internațională (Vii aplauze).

După cum vă este cunoscut, România socialistă este unul din detașamentele active ale marelui front mondial antiimperialist; ea luptă în primele rînduri ale forțelor înaintate ale lumii contemporane pentru triumful socialismului, pentru victoria idealurilor de libertate și progres social, de democrație și pace (Vii aplauze).

Partidul și guvernul țării noastre acționează neobosit pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării frățești cu toate țările socialiste, pentru întărirea unității sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor progresiste din lumea contemporană, împotriva imperialismului, pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial. Pătrunsă de o înaltă răspundere pentru soarta păcii internaționale, România își dedică eforturile promovării principiilor coexistenței pașnice între țări cu orînduiri sociale diferite, zădărnicirii încercărilor de a se reedita epoca războiului rece, de a se împinge din nou omenirea în cursa dezastruoasă a înarmărilor, militează neabătut pentru instaurarea unui climat de destindere și colaborare între popoare, pentru salvgardarea securității omenirii; și în viitor vom face totul pentru a ne aduce contribuția la cauza progresului și păcii în lume (Vii și puternice aplauze).

STIMAȚI TOVARĂȘI,

În încheiere, doresc să exprim încă o dată convingerea profundă, a conducerii partidului și statului că dezbaterile care au avut loc în cadrul acestei fructoase Adunări generale vor constitui un puternic stimulent în evoluția ascendentă a artei noastre muzicale. Sîntem convinși că slujitorii muzicii din țara noastră, care numără în rîndurile lor talente remarcabile din toate generațiile — maeștri venerabili și tineri că pășesc cu entuziasm pe drumul afirmării — vor dărui eroicului nostru popor tot mai multe lucrări care să-i cînte faptele glorioase, să-l înaripeze în grandioasa operă socială pe care o întreprindem pe pămîntul României, pentru victoria socialismului și comunismului (Aplauze puternice).

Vă urez tuturor succese tot mai mari, în activitatea dv. sănătate și multă fericire! (Vii și puternice aplauze; asistența, în picioare, ovaționează îndelung).

Principiul conducerii colective – bază a muncii comitetelor executive

Indicațiile cuprinse în documentele Congresului al IX-lea militînd pentru perfecționarea continuă a aparatului administrației de stat prin aplicarea consecventă a centralismului democratic și atragerea cît mai largă a maselor la conducerea statului, au pus într-o lumină deosebită necesitatea aplicării reale a principiului conducerii colective. Expresie a preocupării permanente a partidului pentru îmbunătățirea formelor organizatorice și a metodelor de conducere în întreaga activitate de stat rezoluția Congresului al IX-lea al P.C.R. subliniază că: **„principiul călăuzitor după care trebuie să-și desfășoare activitatea organele economice și de planificare, obligatoriu în toate domeniile construcției socialiste, este conducerea colectivă".** Era normal ca acest for suprem să accentueze tocmai pe ceea ce este mai esențial în actuala etapă a construcției socialiste.

Este știut faptul că ori cît ar fi de capabil un conducător, indiferent din ce sector al vieții sociale, el nu va putea să cunoască și să rezolve just toate problemele decît în cazul în care se va bizui pe experiența colectivului în care lucrează. A nu ține seama de colectiv, a lucra de unul singur, înseamnă subiectivism și arbitrar, înseamnă greșeli și abuzuri, care prejudiciază grav opera de construcție socialistă.

Care sînt trăsăturile esențiale ale acestei forme principale de conducere a organelor administrației de stat, în speță comitetele executive ale consiliilor populare? Potrivit dispozițiunilor art. 87 din Constituție, comitetul executiv al consiliului popular este organul local al administrației de stat cu competență generală în unitatea administrativ-teritorială în care a fost ales. Fiind un organ colegial, compus din mai multe persoane care iau hotărîri în colectiv, deciziile lui sînt acte ale colectivului. Faptul că principiul conducerii colective în activitatea organelor administrației de stat a fost prevăzut în mod expres în art. 92 al Constituției este o dovadă în plus a însemnătății acestuia.

Forma principală în care lucrează comitetul executiv este ședința convocată periodic, conform unui plan de muncă, ea ținîndu-se în prezența majorității membrilor, iar deciziile fiind abordate în urma dezbaterilor, cu majoritate de voturi. Pot fi date anumite însărcinări unora dintre membri. Aceștia răspund de îndeplinirea lor în fața comitetului executiv exact așa cum răspunde comitetul executiv, de activitatea desfășurată, în fața consiliului popular care l-a ales, precum și în fața comitetului executiv al consiliului popular ierarhic superior.

Fără îndoială că realizarea cerințelor principiului conducerii colective implică, în mod necesar, ținerea cu regularitate a ședințelor, o atitudine atentă față de propunerile și părerile fiecărui membru precum și adoptarea deciziilor pe baza principiului majorității. Atunci cînd vorbim de principiul conducerii colective, o facem în mod imperios necesar, neputîndu-se concepe o altă formă de conducere, dată fiind competența deosebit de mare a comitetului executiv. Este suficient să amintim că în atribuțiile acestuia intră probleme foarte variate, începînd cu cele de natură economică, culturală, de ocrotire a minorilor, de sănătate, comerț și altele. În această situație se impune, față de diversitatea preocupărilor, forma de conducere colectivă, fiind evident că numai priceperea și experiența fiecăruia poate contribui la luarea de măsuri juste.

O întrebare care s-a pus și care este în curs de rezolvare a fost aceea de a se ști dacă conducerea colegială impune sau nu, în mod obligatoriu, rezolvarea tuturor problemelor în colectiv? Chestiunea s-a pus pentru cazurile de urgență deosebită, care nu puteau aștepta luarea unei decizii în cadrul ședinței comitetului executiv. Pentru Consiliul de Miniștri problema a fost rezolvată prin crearea unui organ mai restrîns, biroul permanent al Consiliului de Miniștri, avînd ca sarcină să elucideze în mod operativ unele treburi. Dispoziția constituțională înscrisă pentru Consiliul de Miniștri se pare că a fost o indicație privitoare la forma în care se poate desfășura și activitatea comitetului executiv, căci în Legea pentru organizarea și funcționarea consiliilor populare s-a creat biroul permanent al comitetului executiv, menit să rezolve problemele curente. Deci, toate lucrările a căror rezolvare se cere în perioadele dintre ședințe se discută de biroul permanent, acesta informînd asupra activității sale comitetul executiv.

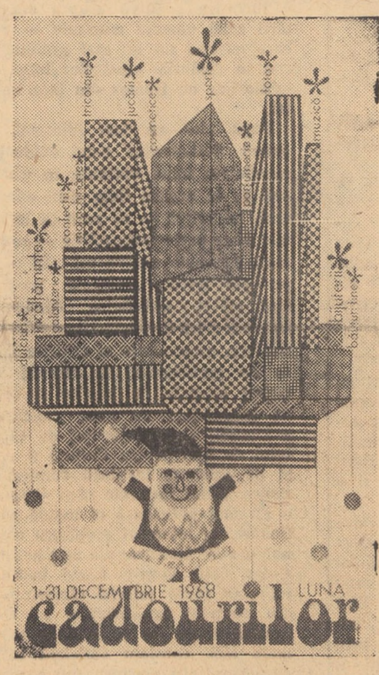
Folosind munca și conducerea colectivă, căutînd în permanență modalități noi de întărire a ei, stimulăm participarea activă a fiecărui membru al comitetului executiv la rezolvarea sarcinilor, dezvoltîndu-i inițiativa și spiritul de răspundere atît în activitatea proprie cît și în cea a comitetului executiv. Procedînd în acest fel vom asigura o mai mare eficiență și competență conducerii administrației de stat.

CONSTANTIN HOCIOTĂ
secretarul comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Sibiu

Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice

SUBUNITATEA SIBIU
str. Uzinei nr. 7
angajează de urgență:
— montatori reglori depanatori (electricieni)
— lăcătuși construcții metalice
— ceasornicari pentru laboratorul de reparații aparate de măsură și control.

Informații suplimentare la resortul personal al subunității telefon 14644.

În cadrul lunii cadourilor

Magazinele de specialitate sînt bine aprovizionate cu articole potrivite pentru cadouri: tricotaje, parfumerie, marochinărie, confecții și încălțăminte, țesături de mătase, articole de podoabă, ceasuri, produse zaharoase și băuturi.

I.R.U.M. Sibiu

primește înscrieri la cursul de calificare prin ucenicie la locul de muncă, pentru meseriile de strungari și lăcătuși mecanici în construcții metalice.

Condiții de admitere:
— vîrsta între 14—18 ani
— să fie absolvenți ai școlii generale.

Concursul de admitere va avea loc între 5—8 ianuarie 1969.

Înscrierile se fac zilnic la biroul personal din str. J. S. Bach nr. 4. telefon 11775.

Întreprinderea de electricitate Sibiu

angajează de urgență:
— ingineri proiectanți energetici
— economiști principali
— revizori contabili
— proiectanți energetici
— electricieni bobinatori
— electricieni linii și stații
— muncitori necalificați

Informații suplimentare se pot primi de la serviciul personal din I. E. Sibiu, str. Uzinei nr. 7, telefon 1 48 50, interior 292.

Întreprinderea „Flamura roșie" Sibiu

angajează de urgență:
— 7 ingineri proiectanți principali, în specialitatea construcții mașini cu o vechime de 3 ani
— 1 fizician absolvent al facultății de matematică și fizică — secția fizică — cu vechime de 3 ani
— 1 matematician — absolvent al facultății de matematică-fizică — secția matematică, cu vechime de 3 ani
— 3 proiectanți S.D.V.-uri, vechime minimă ca proiectant 1—3 ani
1 proiectant II — utilaje
1 tehnician I — specialitatea mecanică, vechime minimă 5 ani
1 tehnician I — specialitatea chimie, vechime minimă 5 ani
— 1 bibliotecar cu studii medii, să cunoască la perfecție două limbi străine
— 1 arhivar.

Informații suplimentare la biroul personal.

Realizări deosebite

Pe lîngă preocuparea continuă de îndeplinire a sarcinilor de plan, cu tot specificul diferit, colectivul de muncă al Fabricii de geamuri Mediaș are realizări deosebite și în colectarea fierului vechi.

Pe cele 11 luni ale anului în curs, colectivul fabricii a colectat și predat la I.C.M. Mediaș cantitatea de 157 600 kg fier vechi, depășind substanțial planul atribuit întreprinderii.

În această frumoasă acțiune o contribuție importantă a adus-o colectivul de muncă din cadrul serviciului mecanic șef și cel al secției nr. 2 de tras geam.

D. DIMA coresp.

Un CEC de economii util pentru școlari

Casa de economii și consemnațiuni pune la îndemîna celor interesați un nou instrument de economisire: cecul de economii școlare. El se alătură celorlalte instrumente de economisire la C.E.C., emise pe numele a peste 500 000 de elevi din întreaga țară.

Cecul de economii școlare, un cartonaș frumos colorat, purtînd chipul unui om de seamă, este semnul economisirii a 5 lei. În prezent, s-a lansat setul cu tema „PERSONALITĂȚI DIN TRECUTUL GLORIOS AL PATRIEI", care cuprinde 10 cecuri de economii școlare, în valoare de 50 lei. Treptat, vor apărea și altele. Avantajului de a economisi i se va alătura acela al bucuriei pătrunderii în marele univers al cunoașterii. Acest set, mică enciclopedie, se poate preschimba oricînd, după dorință, fără nici o formalitate, în suma investită sau într-un veritabil libret C.E.C.

azi... azi... azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 7 h și 43 m și apune la 16 h și 37 m. Vreme rece, cu cerul schimbător. Temporar la munte va ninge slab. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit din sectorul sud-vestic. Temperatura în ușoară creștere. Minimele vor fi cuprinse între minus 6 și minus 3 grade, iar maximele vor oscila între minus 2 și 2 grade.

CINEMA

SIBIU: PACEA: **Hombre** (orele 8,30; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINERETULUI: **Haidi** (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); ARTA: **Colivie pentru doi** (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); INDEPENDENȚA: **Poemul celor două inimi** (orele 11,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); 7 NOIEMBRIE: **Obsesia** (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

MEDIAȘ: PROGRESUL: **Fiul lui Tarzan** (orele 9,00; 11,15; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); TINERETULUI: **Testamentul unui pașă** (orele 10,00; 16,30; 18,30 și 20,30); UNIREA: **Împușcătura** (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNĂDIE: POPULAR: **Balul de simbătă seara** (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: **Prin Kurdistanul sălbatic** (orele 10,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

DUMBRĂVENI: 7 NOIEMBRIE: **Staționicia rațiunii** (orele 18,00 și 20,00).

BAZNA-BĂI: **Premiere strict secrete** (orele 17,00 și 19,00).

OCNA SIBIULUI: **Prietenele** (orele 17,00 și 19,00).

APOLDUL DE SUS: 23 AUGUST: **Ultima noapte a copilăriei** (orele 17,00 și 19,00).

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 6,00; 6,30; 9,00; 11,00; 13,00; 15,00; 20,00; 24,00; 1,00; 2,00; 4,00 (programul I); 7,30; 10,00; 12,00; 14,00; 18,00; 19,00; 21,00; 23,00; 0,55 (programul II).

Radiojurnale: 7,00; 16,00; 18,30; 22,00 (programul I); 17,00 (programul II).

Emisiuni literare: 8,25 — Moment poetic. Versuri în interpretarea actriței Gina Patrichi; 9,30 — Matineu literar; 12,20 — Cronica revistelor literare; 22,40 — Moment poetic. Inscripții pe un vas de Argeș (programul I); 9,10 — Lectură în premieră: Adrian Beldeanu: „Corida". Cristian Simionescu: „Doine"; 18,05 — Itinerar turistic românesc; 19,30 — Odă limbii române; 22,30 — Cronica revistelor literare (programul II).

Muzică simfonică: 14,10; 15,05; 16,10; 17,30; 22,45 (programul I); 10,05; 10,55; 12,15; 20,00 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 6,05; 8,30; 10,20; 11,05; 12,00; 13,20; 17,00; 19,00; 20,05; 23,00; 0,05—6,00 (programul I); 8,25; 9,30; 12,05; 13,00; 17,10; 18,25; 22,40; 23,07; 0,07—1,00 (programul II).

Muzică populară: 5,05; 12,30; 14,50; 15,50; 18,05; 19,30; 22,20 (programul I); 7,00; 8,35; 17,45; 19,05 (programul II).

TELEVIZIUNE

17,25 Telex TV
17,30 Lumea copiilor prezintă: „Parada micilor talente"
18,00 Mult e dulce și frumoasă... Emisiune de limbă română
18,30 Pentru școlari. Noile aventuri ale echipajului Val-Vîrtej
19,00 Telejurnalul de seară
19,30 Publicitate
19,45 Patru instrumente: flaut, clarinet, trompetă și un tamball
20,00 Tele-enciclopedia
21,00 Invitata noastră: Rika Zarai
21,20 Film serial: Răzbunătorii
22,10 Avancronica duminicală
22,15 „Micile melodii ale marelui ecran"
23,15 Telejurnalul de noapte
23,30 Închiderea emisiunii

CONFERINȚE

La Casa de cultură a municipiului Sibiu, ora 18,00, are loc conferința: **Ce sînt laserii și aplicațiile lor.** Prezintă lector universitar Liviu Sofonea din Brașov.

TRIBUNA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ

Titu Maiorescu — inedit

CRÎMPEIE DE CORESPONDENȚĂ

Preocupările ilustrului nostru critic literar Titu Maiorescu de a strînge toate scrisorile politice ale tatălui său, Ioan Maiorescu, care întreținuse în timpul evenimentelor din anul 1848 o bogată corespondență cu fruntașii mișcării revoluționare, îl determină să se adreseze și lui Nicolae Hurmuzachi, care păstra printre manuscrisele familiei unele scrisori politice importante.

În scrisoarea pe care o trimite din Viena familiei Hurmuzachi, Titu Maiorescu descrie destul de amănunțit importanța corespondenței tatălui său, despre care spune că **„Nu se poate să fie sustrasă istoricilor noștri viitori"**. Interesantă prin conținutul său informativ, scrisoarea lui Titu Maiorescu ne redă unele aspecte de oarecare importanță din activitatea sa literar-istorică.

Deși nu este datată scrisoarea, presupunem noi, preceda cu cîteva luni momentului apariției corespondenței lui Ioan Maiorescu în revista „Convorbiri literare" nr. 1, din 15 ianuarie 1898.

„Stimate domn și prieten

În decursul acestei vacanțe de vară, petrecută în Ragatz și Anssee am putut trece la publicarea corespondenței, din păcate cam fragmentară, a răposatului meu tată. La moartea lui au existat numai unele scrisori (de importanță nu prea mare) ale lui Șaguna, Barițiu, Bărnuțiu, Gavril Munteanu și șase de la Constantin Hurmuzachi, cele din urmă însă de mare valoare istorică [1]).

Dar totul n-a fost destul de voluminos pentru a justifica o publicație aparte. Acum însă, după moartea lui Alexandru G. Golescu ni s-au găsit și înminat din partea soției sale, o verișoară a soacrei mele de-acum, scrisorile tatălui meu către Golescu din anul 1848, și toată chestiunea capătă o altă semnificație.

Imediat după reîntoarcerea mea la București voi începe cu publicarea documentelor existente, mai întîi în numărul din octombrie sau noiembrie al „Convorbirilor literare".

Trebuie să se găsească însă în lăsămîntul de manuscrise ale lui Constantin Hurmuzachi scrisori politice importante ale tatălui meu. Poate că au fost păstrate de sora dumneavoastră decedată.

Ați avea amabilitatea să-mi dați clarificarea necesară? Poate chiar să-mi trimiteți spre publicare scrisorile? E ușor de înțeles că o asemenea corespondență nu se poate să fie sustrasă istoricilor noștri viitori și dumneavoastră personal luați în așa măsură parte la toate intențiile noastre culturale încît nu mai e nevoie să vă motivez și mai mult rugămintea mea către dumneavoastră.

Ce mai faceți? Cum îi merge soției dumneavoastră? Vă rog să-i transmiteți expresia admirației mele vechi și credincioase. Ce fac fiii dumneavoastră? Și domnul Stircea? Același execelent pianist?

— Devii bătrîn, foarte bătrîn și te atrag îndoit vechii cunoscuți în timp ce te înstrăinezi de tînăra generație.

Fiți salutat cît mai cordial, stimate domn și prieten, din partea devotatului vostru

T. Maiorescu

P. S. Răspunsul dumneavoastră amabil rog a mi-l adresa: București (str. Mercur 1) unde voi sosi în 3—15 septembrie.

[1]) Probabil a ars tatăl meu toate celelalte scrisori în timpul urmăririi sale de către poliția politică austriacă în anii 1855 și 1857."

Scrisoarea, redactată în limba germană, se păstrează la Arhivele statului Sibiu, colecția Hurmuzachi.

MIRCEA STOIA

Amintirea

Acolo, la încheierea drumului, unde-nflorește
noaptea, bătută de murmurul valurilor,
e mult tînjita plasă a venelor lumii.
Departe e seara cînd
trezit de țipătul inaccesibil al gîndului
am coborît ca o liană la casa ta,
descifrată prin lentile de lacrimi.
Acum
e o tăcere prea-naltă unde timpul
se sfarmă în bură metalică,
acoperindu-ți obrajii cu tencuiala dimineții;
O altă-nfiorare desigur, te așteaptă.

TOMA ROMAN

Strîngători

Ne gîndim neobosiți
Să mai strîngem cîte ceva,
Ce putem.
Un prieten adună gînduri,
Un prieten adună cecuri,
Un prieten adună vise,
Un prieten adună capete de sfori.
Toți adunăm
Febril.

Nu ne pierdem timpul
Cu fleacuri.
Agonisim.
Cît mai mult,
Căci în fiecare clipă
Putem fi întrebați de semeni
Și ce ne facem
Fără sentimente?

NORA SVORONOS

Semn de lupoaică

În cîmpia barbară
Vîntul îl purta pe-un cal de zăpadă
și luna ciuntită în sălcii
a fum mirosea.
Lupii se-adunau în noaptea de sticlă
și Licus trecea săgeata albă și dreaptă,
pe un cal de zăpadă trecea.
Dar lupii din cîmpia barbară pîndeau;
mai lupi decît lupoaica romană erau ...
Și cînd în cîmpie
doar un cal de zăpadă singur fugea,
o lupoaică la Roma
cumplit mai urla.

GEORGE PUȘCARIU

Cu scriitorul VICTOR NISTEA despre

POEZIA ȘI CONDIȚIA SINCERITĂȚII ÎN ARTĂ

— În preajma tipăririi celui de-al doilea și — aud — al treilea volum, te-aș ruga să-ți expui părerea asupra reprezentării plenare a autorului prin debutul editorial, sau crezi că aceasta trebuie afirmată înainte (prin reviste, ziare etc.)?

— Tipărire? Este adevărat că am predat două volume de versuri (vai! nu cumva era prea mult și numai unul?!), la București, cel intitulat „Elogiu nebun" și altul la Cluj, purtînd titlul „Cenușa mierlei". Dacă vor fi sau nu publicate, e o chestie care nu mai depinde de autor. Știi?! Cum să-ți spun, poeții au obligația să predea, iar editurile fac și ele cum vor.

Publicarea direct în volum nu mi se pare cu totul nepotrivită, aș vrea doar să amintesc, nu o noutate, că Eminescu și mai ales Arghezi au publicat volume numai atunci cînd au fost siguri că au în fața lor o operă adevărată. Noi? Publicăm în volum pentru că nu avem unde publica.

E mai ușor să publici o carte decît să publici (nu rîde) o poezie într-o revistă, hai să-i zicem „centrală", unde încapi greu de redactori.

Dar să trecem mai bine la altă întrebare: observi că prima nu-mi place și cine știe... ne-am putea vedea pînă la urmă cu o revistă, și-atunci n-am mai publica volume! Ce bine ar fi, zic zău cu mîna pe inimă!

— Se discută mult, mai ales în presa de specialitate, despre inspirație și creație (mă refer la tehnica elaborării poetice). Crezi că inspirația poate neglija, în principiu, îndeminarea artizanală (care de multe ori artificializează inspirația)?

— Aș vrea să-mi închipui că în locul inspirației ai vrut să spui talent. Ar fi mai ușor de abordat și-n același timp, doamne, cît de complicat: cine a reușit să vadă măcar și o singură dată talentul sau „inspirația"?; meșteșugul versificării, aici e altă chestie (referitor la meșteșug, ce să-ți spun, tocmai ieri am citit un articol al lui Topîrceanu, scris cu vreo treizeci de ani în urmă: sugera ideea unei școli de literatură. Sadoveanu, bănuiesc după sugestia lui Topîrceanu, a și încercat o asemenea școală și știi ce-a ieșit.

Dar să ne întoarcem la discuția inițială, așa cum am prevăzut-o eu.

Cu toate că nu-mi plac citatele, mai ales în creație, aș vrea să te rog să mă ierți că rămîn tributar unui mare scriitor american (nu-mi amintesc numele), poate Steinbek, care răspundea la o întrebare asemănătoare cam așa: „99 la sută talent, 99 la sută muncă, 99 la sută cultură". Ce minunat a știut să răspundă un foarte mare romancier.

Cînd ai talent ai și inspirație, sau faci doar „versuri" indiferent dacă ai promovat sau nu o școală de literatură.

Reluînd ideea mai atent: inspirație și creație? Da, prin inspirație (uneori pînă la transpirație) reușești să faci creație. Ceea ce numești îndeminare artizanală duce nu la creație, ci la artizanat. În poezie nu vreau să cred că poate fi vorba despre astfel de produse, necesare doar în bucătăria naivilor.

— Cum îți explici inflația lirică despre care se vorbește astăzi? Cum vezi rolul criticii în acest context?

— „Inflație lirică"? Dă-mi voie să zîmbesc. Nu înțeleg cum poate fi vorba, sau că ar putea exista o astfel de inflație. Ferească zeii de un asemenea fenomen, m-ar obliga la sinucidere. Și nu crezi că e prea devreme, prietene?

Dacă totuși folosești termenul, te știu că nu vorbești gratuit, înseamnă că pe undeva, știu eu, au început să se umfle apele. Ei, știi ce: apelo cum se umflă tot așa seacă. E nevole de puțină schimbare, nu la față, ci tocmai acolo unde te simți mai acasă, în critică, și o să vezi că din toată inflația despre care-mi vorbești o să ajungi aproape să nu mai găsești nici un poet.

Nenorocirea este alta: criticii nu sînt obiectivi, poate nu sînt suficient de competenți, poate sînt numai derutați și nu-și înțeleg rolul. Este un adevăr și nu o denigrare. Dar mi se pare că am deraiat „puțintel" de la întrebare. Gîndindu-te la fenomenul acesta al creației, mai ales în poezie, cred că nu poate fi justificat (unii au încercat) prin vechea lozincă: „românul s-a născut poet". Dacă acest lucru ar fi adevărat, atunci am avea foarte puțini poeți, amice. Nu cred nici într-o altă lozincă, unică în felul ei și tot atît de banală, că poezia s-a născut din prea multă fericire. Aceasta ar însemna ca toți marii monopoliști să sfîrșească prin a fi poeți.

Vezi, există mai degrabă o altă cauză, care nu se deosebește prea mult de acele cauze care au existat și pe vremea tragicilor greci, o condiție existențială, chiar dacă nu urmărește exact firul acelei filozofii promovate de Kirkegaard.

O mai mare teamă de viață, de dragoste, de moarte! Da!

— Pe plan local există, mi se pare, o deplasare a interesului spre probleme strict personale ale creației. Cum vezi posibilă făurirea unui front comun, unitar?

— În creație fiecare se ridică prin propria lui valoare și nu prin valoarea altora: nici talentul, nici munca și nici măcar cultura (îți amintești ce-ți spuneam mai înainte) nu pot fi colectivizate.

Cercul literar de la „Junimea", apoi „sburătorii" lui Lovinescu, cine știe, poate azi mîine ai lui M. R. Paraschivescu, poetul de la Văleni, au dovedit o bună conlucrare, nu știu dacă termenul e chiar potrivit. Ce-ar fi să ne „cumpărăm" și noi un Maiorescu? Dar să nu fiu rău, un lucru care ne poate uni mai mult, aci, la Sibiu, este o revistă de literatură. Acolo și atunci o să vedem ce avem de făcut și mai ales cum ne putem promova interesele și, de n-aș fi prea orgolios, opera.

— Cum vezi posibilă o integrare reprezentativă a scriitorilor din provincie în circuitul literaturii naționale?

— Dragă amice, această întrebare mă irită. Dă-mi voie să-ți spun un singur exemplu: Lucian Blaga, despre care aș spune că este cel mai mare poet al nostru după Eminescu, a trăit ba la Cluj, ba la Sibiu, ba la Brașov, și cîtva timp prin străinătate. Nu a stat, din cîte știu, niciodată în București și spre fericirea lui și a noastră, pînă la primirea premiului Nobel nu i-a lipsit decît un singur vot.

— O ultimă întrebare: crezi că un scriitor trebuie să fie fidel mereu manierei care i s-a relevat ca posibilă la debutul său, sau consecvența formală duce inevitabil la manierism?

— Nu fi rău. Nu vreau să-mi plătești prea degrabă unele „mici" răutăți. Pledez pentru Picasso.

Interviu realizat de
TITU POPESCU

CRONICĂ PLASTICĂ

Ligia Podoreanu sau despre simbolismul cromatic

SIMION FLOREA „Flori"

Casa Arhitectului din București a găzduit zilele acestea expoziția de desene și acuarele a pictoriței și arhitectei Ligia Podoreanu, născută la Sebeș și crescută la Sibiu.

În iarna aceasta, după o absență de trei ani, tînăra artistă a expus cincizeci de lucrări însumînd căutările unei lungi perioade de acumulări. Artista a mai expus la trei expoziții în 1961, la Iași, și în același an vernisajul de toamnă al Iașului a găzduit-o cu două lucrări unanim apreciate. În anul următor, sub auspiciile Uniunii Arhitecților, expune la București, iar în 1964 este apreciată în sala Dalles.

Astăzi artista revine să dăruiască publicului cincizeci de lucrări, grupate în nouă cicluri: **Confidențe, Verticale, Anotimpuri, Din nou anotimpuri, Pămînt desprins din ape, Nostalgii, Istorie și înnoiri în Moldova, Bătrîna cetate și Budapesta.** Ligia Podoreanu reține din viața cotidiană pe care o explorează cu migală și rîvnă semnificația umană a gesturilor simple, fie că acestea sînt ramuri de arbori îndreptate spre infinit, spre a arăta cum în picioare mor copacii, sau ramuri rupte de furtuni care se agrind în rădăcinile unui pămînt care arde de la Decebal încoace.

Pictorița ne conduce printr-o agonisire de univers spiritual început la Sibiu și care, departe de a se sfîrși, ne face să înțelegem primele litere ale universalității în artă. Soluțiile de limbaj pe care le afișează nu o interesează în ele însele ci doar în măsura în care ele pot transmite un mesaj de virtute și conștiință.

Dacă pictorița ne conferă o profunzime și o concentrare meditativă pînă la punctul acela care se cheamă extaz, în mina ei pensula se vrea culoare iar culoarea se mișcă și parcă se plimbă cu noi prin peisaje. Există o transmitere de la obiect la om și invers a acelor idei îmbrăcate în haine cele bune, de parcă obiectele sînt oameni. Pe chipul lor pictorița șoptește primele cuvinte de dragoste, apoi primele dezamăgiri și din nou bucurii și din nou dureri știute de ea. Ulițele privesc înainte sau în jos dar niciodată în spate, sugerînd tensiunea artistei conștiente de ireversibilitatea timpului, pe care o simte dramatic.

Pecetea de neșters a timpului rămîne centrul gravitațional indiferent că acesta e cufundat în umbra unui copac cît trei case de-nalt (ciclul **Nostalgii**) sau privește de la o fereastră ascunsă în pădure (același ciclu), sau e un simplu punct ascuns într-o linie.

În opera Ligiei Podoreanu, varietății tematice îi corespunde bogăția ideilor. Verticalele se modulează patetic la infinit și sînt conduse spre exprimarea viziunii despre om și a idealului de umanitate. Ele nu se detașează de uman și viață iar din înălțimea lor ne privesc acei oameni accesibili durerilor, viselor și aspirațiilor. Neistovitele înălțimi sînt tot atîtea pretexte care permit artistei să se analizeze cu luciditate și exigență.

În Nostalgii, Ligia Podoreanu ne conduce în vîrful picioarelor iar culoarea are prospețimea primei iubiri. În spatele celor cinci tablouri ale ciclului simțim cum încă se desfășoară viața pe care am trăit-o cîndva, într-o uliță a copilăriei sau într-una pustie, îmbrăcată în alb-negru. Simplitatea vehiculează între reperele esențiale pe drumul cel mai scurt al emoției. Există acel echilibru atît de necesar genului, într-o formă voit cuminte spre a scoate ostentativ concentrarea densă a gîndului și a luciditătii.

Artista mărturisește fapte simple într-un mod îndrăznet original și modern și lasă privitorului acea posibilitate de a-i contura opera după posibilitățile imaginative ale acestuia.

GEORGE P. VIRGIL

Între tehnică și interpretare

concerte

Beatitudine și cufundare în universul abstract al sunetelor.

Un bogat și stăruitor lirism, un patetism vibrant care vizează însă pulsul creator, liber și continuu, al vieții.

O gigantică forță emotivă ce „iese din adîncul unei inimi sfîșiate".

Acesta este Paganini.

Concertele acestui „diavol și-n același timp înger al viorii" (Theophile Gautier) sînt în general dominate de durerea omenească, în adîncul căreia pătrunde cu multă acuitate. Nici chiar partea a treia („Campanella") a **Concertului nr. 2 în si-minor**, pe care l-am ascultat în execuția **Corneliei Vasile**, (București), parte în care plasticitatea intonațiilor cristaline ale clopoțeilor e împletită, mai ales în coda, cu o luminozitate transparentă, nu e lipsită de o ușoară notă de tristă duioșie.

Simțul muzical al construcției sonore, completat de o stăpînire impresionantă a tehnicii instrumentale, au ajutat-o pe solistă în crearea unei expresii proprii gîndirii și sensibilității sale. Am simțit în permanență o lucidă și riguroasă organizare a mijloacelor de expresie, fapt care a slujit mult potențarea lirismului și a accentelor patetice.

Păcat că profunzimea procedeelor tehnice utilizate de compozitor (stacatto, pizzicato, flageolete naturale și artificiale, simple și duble, game în terțe etc.) n-a fost exploatată, ca joc al nuanțelor paletei coloristice paganiniene, ci ca simplu joc al unor artificii tehnice.

Și, un al doilea păcat. „... O operă de artă care vrea să atingă maximum de frumusețe și-n amănunte, pierde în frumusețe ca întreg..." — spune într-unul din aforismele sale L. Blaga. Asta nu înseamnă însă că în cazul unei lucrări muzicale nu mai trebuie să dăm atenție preciziei intonaționale a „elementelor de amănunt".

Am urmărit în cadrul aceluiași program, în realizarea dirijorului oaspete **Czeslaw Orstynowicz** (R. P. Polonă), **Simfonia a III-a „Scoțiană" în la minor** de Felix Mendelssohn Bartholdy. Lucrarea, ca de altfel întreaga sa creație, se menține fără mari oscilații pe linia de mijloc, vădind în plin romantism o preferință pentru veselia delicată a lui Mozart, pentru solemnitatea calmantă a lui Bach, pentru turnura clasică a formei.

Cu toate calitățile indiscutabile ale creației bartholdiene, după unii muzica lui e lipsită de profunzime. E foarte adevărat: îi lipsește profunzimea tragică, îi lipsesc acele frămîntări vecine cu agonia, cu moartea. Nu trebuie însă să uităm că mai există și o altă profunzime: cea a vieții robuste și optimiste, abundente și complete din care fantezia — aceea funcțiune caracteristică și indispensabilă vieții, singura în măsură a impulsiona activitatea, singura capabilă a da forța necesară transformării visului eteric în realitate palpabilă — nu lipsește.

Dacă în prima lucrare ascultată în concert, Mică suită de Witold Lutoslawski (primă audiție) dirijorul G. Orstynowicz a fost mai reținut, mai rigid chiar, ceea ce n-a afectat însă prea mult elocvența tălmăcirii sale, reținerea fiind de ordinul echilibrului și armoniei, în schimb în Simfonia „Scoțiana", pătrunzînd printr-un studiu meticulos și complet în intimitatea limbajului creatorului, a reușit să se substituie acestuia. Urmărind cu multă atenție natura, calitatea și intensitatea sunetelor muzicale pe grupele de instrumente ale orchestrei, evidențiind cu migală planurile tematice (principale și secundare), C. Orstynowicz a dat un contur spațial care n-a întîrziat acea mișcare etică și „simpatetică" a declanșa în public și în orchestră prin care fiecare înțelege sufletul celuilalt. (O ultimă remarcă, înainte de a încheia: am fi așteptat poate ca lucrarea lui Paganini să ne fie prezentată totuși într-o ținută vestimentară de „seară de concert").

DORU CONSTANTINIU

PETRECEREA FAMILIALĂ

Vechi tradiții sibiene

Pînă la ultimul război mondial, în majoritatea satelor din sudul Transilvaniei nu se cunoșteau decît doi termeni pentru reunirile locuitorilor — duminica și la sărbători — ca să se cunoască mai bine, să danseze și să se distreze împreună: „joc" și „petrecere". Desigur, se juca și se petrecea și la nunți, botezuri, șezători etc., dar aci nu putea participa orice membru al colectivității sătești, ci numai cei selecționați de gazdă sau — în cazul cetei de juni — de jude. Prin „maial" se înțelegea ansamblul petrecerii cîmpenești. Se făcea numai o dată pe an și doar în satele mai mari, cu pădure prin apropiere. Și aci însă, ca și la vechile nedei din munți, jocul pe iarbă verde tot „joc" se numea.

Prin „joc" se înțelegea — și se înțelege și astăzi — reunirea din după-amiaza unei duminici sau sărbători a tinerilor necăsătoriți din întregul satului într-o sală a căminului, într-un pavilion ad-hoc și pe alocuri, vara, chiar în aer liber — — de obicei într-o fundătură unde nu se circulă — pentru ca în schimbul unei taxe de intrare să danseze pînă seara în jurul unui taraf de lăutari. Cu alte cuvinte, ceea ce oficial și oficios se numește „horă țărănească". În realitate, prin toate satele din sudul Transilvaniei pe care le-am cunoscut, n-am auzit pe nimeni spunînd că se duce, sau vine, sau a fost „la horă", ci numai „la joc".

Și e normal să fie așa. Hora este un dans ceremonial din ritualul nunții, care se joacă o singură dată, seara după cununie, la jocul din ulită în timpul pregătirii casei pentru masa cea mare. Este „Hora miresii", care dă semnalul ultimelor jocuri pe care mireasa le face ca fată.

Dacă prin „joc" se înțelege reunirea pentru dans la lumina zilei, „petrecere" era manifestarea de același gen care se făcea noaptea cu ocazia sărbătorilor mai mari. De vreo 15 ani, cu binevoitorul concurs al directorilor de cămine culturale — care au ținut să dea o redactare mai „intelectuală" afișelor de mînă prinse pe garduri — termenul a fost înlocuit cu urbanul „bal". Din nefericire, numai termenul a rămas urban, pentru că desfășurarea a decăzut treptat. Urmărind rezistența unor datini și credințe din noaptea de cumpănă între anul vechi și anul nou, am intrat în ultimii ani — după miezul nopții — în sălile de bal din cîteva sate sibiene. Am regretat profund pentru că ceea ce am văzut mi-a tăiat răsuflarea și la propriu, și la figurat. În stînă am stat și am dormit de multe ori, dar aceste săli de „bal" păreau mai curînd esantioane londoneze de localuri marinărești importate la zi de vîrf în producția de ceață. Din cînd în cînd răzbăteau pînă la urechi icnelile unui clarinet și mormăitul unui contrabas. Nici măcar un singur costum românesc, unul singur, de leac! De fapt, ce s-ar fi ales de el sub asaltul valurilor de fum din coltul cu grătarele cooperativei?

Cîteva din aceste sate mai sînt considerate de neștiutori și de glumeți „baze folclorice", „păstrătoare de tradiții și datini", localități „reprezentative pe plan zonal". Mă rog, dacă-i bal, bal să fie!

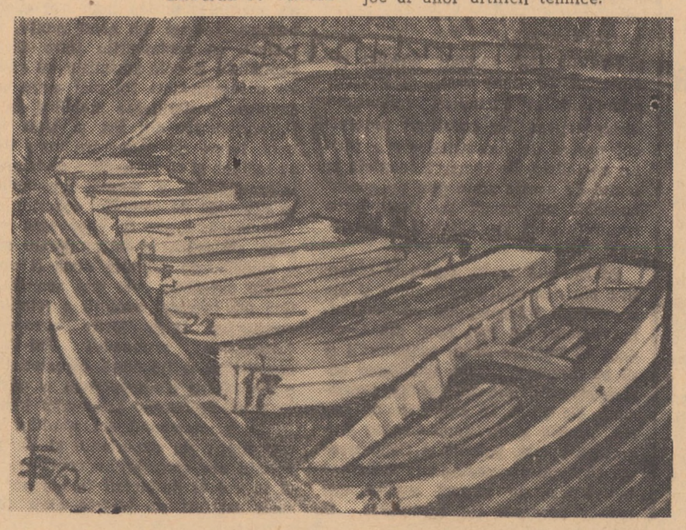
Dar ceea ce aș sesiza prin aceste rînduri este varianta cea mai gustată a acestor reuniri nocturne din satele noastre: „petrecerile familiale". Intrate în viața lor încă din a doua jumătate a secolului trecut, o dată cu constituirea reuniunilor de cîntări, de meseriași, de femei, de pompieri etc. sau a cercurilor de studenți locali, ele erau organizate întotdeauna de conducerile acestor grupări, avînd fiecare o anumită sărbătoare pe an — aceeași de fiecare dată — cînd își ținea „petrecerea familială". Se făceau din vreme invitații — de obicei tipărite — și conducătorii reuniunilor mergeau personal cu ele prin sat. Nu erau invitați numai membri, ci și alți locuitori, însă numai perechi sau familii. Cu excepția doar a unora care aveau profesii intelectuale — și nici aceștia toți — ceilalți invitați mergeau îmbrăcați cu cel mai frumos costum românesc pe care-l aveau. Intrarea se făcea numai pe bază de invitații, iar contribuția pentru plata muzicanților și a sălii era benevolă. La început, familiile își aduceau mîncare și băutură în traistă, numai după primul război mondial chemîndu-se la sală cîte un cîrciumar din sat. Familiile se așezau la mesele dispuse de jur împrejur, tinerii dansau, iar părinții priveau. Curînd intrau și perechile în joc, admirate de la mese pentru „potrivirea" lor, pentru costume, pentru înțelegerea din casă, pentru hărnicia lor. Ele însile, perechile acestea tinere, știindu-se urmărite de ochii satului, păreau mai mîndre, mai strînse, mai unite. „Petrecerea familială" era o ocazie de afirmare a unității și tăriei familiei, educa tineretul în acest spirit, iar după miezul nopții, se porneau la joc — vorba lui Coșbuc — bătrînii. Cine n-a văzut mîndria veselă a femeii de 50 sau 60 de ani jucată sănătos de bărbatul ei mai vîrstnic decît ea, dar al ei, sănătos și viol, „omul ei" acum la bine, dar și altă dată la rău, cine n-a văzut asemenea scene nu-și va putea explica perfect tăria familiei românești.

Cine ar putea nega rolul educativ, etic și patriotic, pe care vechile „petreceri familiale" l-au avut?

În ce fel se distrează astăzi perechile satelor noastre? Un recent sondaj ne-a dus la concluzia că aproape 95 la sută nu se mai duc după căsătorie nici „la joc", nici la „baluri". Restul, se mai duc de cîteva ori doar în primele luni, înainte de a avea primul copil, după care capitolul se închide definitiv. Le mai rămîn pentru joc și distracție doar nunțile la care sînt invitați.

Sîntem în preajma sărbătorilor de iarnă. Oare nu s-ar putea face nimic pentru readoptarea „petrecerilor familiale"? Dacă aș fi director de cămin cultural aș încerca. În satele cooperativizate organizarea ar fi mai simplă. În cele de munte însă, în afara organizațiilor de pompieri și femei, aș sta de vorbă cu 3—4 perechi mai întreprinzătoare selecționate de profesii, le-aș asigura condițiile și le-aș lăsa lor întreaga organizare. Cred că s-ar putea astfel ajunge la cîteva „petreceri familiale" de prestigiu în localitate: a meseriașilor, a oierilor, a muncitorilor forestieri etc. Evident, costumul popular nu s-ar impune, dar s-ar recomanda prin invitația care ar asigura intrarea. Oare n-ar fi aceste „petreceri familiale" adevărate manifestări etnografice locale cu ecou incontestabil în conștiința tineretului, cu siguranță altul decît „balurile"?

CORNELIU L. DRAGOMAN

SIMION FLOREA „Dumbrava Sibiului"

actualitatea internațională

Venezuela

Președintele Caldera se pronunță pentru relațiile cu țările socialiste

Caracas 13 (Agerpres). — Președintele ales al Venezuelei, Rafael Caldera, a declarat joi, în cadrul primei sale conferințe de presă, ținută după ce a obținut victoria în alegerile de la 1 decembrie, că „consideră necesare relațiile cu țările socialiste". Președintele venezuelean a declarat, pe de altă parte, că nu intenționează să devalorizeze moneta națională și va căuta să ducă o politică economică, urmărind să mențină convertibilitatea monetei și să atragă capitalurile străine.

Între timp, la Caracas au început primele contacte între liderii diferitelor partide în vederea formării unei viitoare coaliții guvernamentale, deoarece Partidul social-creștin, al președintelui Caldera, nu deține majoritatea în Congres. Conducerea partidului Mișcarea electorală a poporului a făcut cunoscut că ar fi dispusă să participe la o asemenea coaliție alături de social-creștini. O poziție similară a formulat și partidul Forța democratică populară.

O.N.U.

Adoptarea proiectului de rezoluție privind educarea morală a tineretului

New York 13 — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Apropierea actului final al încheierii dezbaterilor sesiunii Adunării Generale — eveniment ce va avea loc la sfîrșitul săptămînii viitoare — a determinat o sensibilă intensificare a lucrărilor în toate organismele principale ale O.N.U.

Participanții la lucrările Comitetului pentru problemele sociale, umanitare și culturale au adoptat în unanimitate un proiect de rezoluție, elaborat de un grup de opt state, printre care și România, (Chile, Cipru, Finlanda, Guineea, Cehoslovacia, Olanda, Nepal, România), în legătură cu „educarea tineretului lumii în spiritul demnității umane, al egalității în drepturi a oamenilor, indiferent de rasă, culoare, limbă, sex sau credință". Prezentat în cadrul dezbaterilor consacrate „Anului internațional al drepturilor omului", acest document recomandă adoptarea unor măsuri concrete în cadrul Consiliului economic și social, Comisiei drepturilor omului, U.N.E.S.C.O. și al altor organisme ale O.N.U. în vederea educării tineretului în spiritul întăririi respectului pentru drepturile și libertățile fundamentale ale omului, astfel, încît Organizația Națiunilor Unite să vină în întîmpinarea „aspirațiilor exprimate de largi pături ale tinerei generații pentru apărarea mai eficientă a demnității umane în această epocă de mari realizări științifice, tehnologice și culturale".

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor comitetului, reprezentanta României, Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, a subliniat, printre altele, că „declarația cu privire la promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegerii între popoare, adoptată de Adunarea Generală în 1965 din inițiativa României și a altor state, a marcat începutul unei ere noi de constante preocupări ale Națiunilor Unite pentru problemele tineretului". Relevînd importanța „sădirii în conștiința tineretului a nobilelor idealuri ale demnității umane și egalității în drepturi a tuturor oamenilor", delegata României a arătat că „pentru ca tînăra generație să descopere și să înțeleagă vocația sa, statele, comunitatea internațională în ansamblul ei și societatea în general trebuie să desfășoare o vastă activitate de educație. Soluția de viitor a marilor probleme ale omenirii depinde într-o largă măsură de modul în care tineretul va fi educat".

Protocol comercial româno-sovietic

Moscova 13 — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: La 13 decembrie 1968 la Moscova s-au încheiat tratativele și a fost semnat protocolul privind livrările reciproce de mărfuri pe anul 1969 între Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Protocolul prevede creșterea cu 6 la sută, față de anul 1968, a schimbului de mărfuri între cele două țări, care reprezintă circa 815 milioane ruble.

Republica Socialistă România va livra U.R.S.S. vase maritime și fluviale, mașini unelte, utilaj electrotehnic, țevi de oțel, produse petroliere, cherestea, produse chimice, bunuri de larg consum și altele, iar Uniunea Sovietică va livra României unelte, automobile, cocs, minereu de fier, laminate feroase, bumbac și alte mărfuri.

Protocolul a fost semnat din împuternicirea guvernului Republicii Socialiste România de către Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, iar din împuternicirea guvernului U.R.S.S. de către N. S. Patolicev, ministrul comerțului exterior.

La semnarea protocolului au fost de față M. A. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, și A. V. Basov, ambasadorul U.R.S.S. în România.

Încheierea Sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova 13 — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Cea de-a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat vineri lucrările. În cursul dimineții deputații Sovietului Uniunii și Sovietului naționalităților au adoptat în unanimitate legea referitoare la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice pe anul 1969 și legea privind bugetul de stat pe același an.

La sesiune a fost aprobată, de asemenea, legea cu privire la bazele legislației funciare a U.R.S.S. și republicilor unionale, care are ca scop să asigure folosirea cît mai rațională și eficientă a terenurilor agricole, ridicarea nivelului de lucrare a pămîntului în vederea dezvoltării continue a agriculturii țării.

În încheierea lucrărilor au fost aprobate decretele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. emise de la ultima sesiune.

JAPONIA. Aspect din timpul marii demonstrații a femeilor împotriva menținerii bazelor militare americane în Okinawa, care a avut loc recent cu prilejul prăbușirii la baza Kadena a unui bombardier gigant B-52

Premierul Sato despre problema securității Japoniei

Tokio 13 — Corespondentul Agerpres, Florea Țuiu, transmite: Răspunzînd la întrebările deputaților opoziției, care au criticat discursul său de miercuri, prin care s-a declarat în favoarea menținerii tratatului de securitate japono-american, premierul Sato a declarat că deocamdată guvernul nu intenționează să dizolve Camera Reprezentanților și să organizeze alegeri generale din cauza divergențelor în jurul acestui acord. El a respins părerile unui număr de deputați, printre care socialist-democratul Shinkivhi Ukeda, că este necesar ca guvernul să cunoască atitudinea opiniei publice în problemele securității țării prin organizarea alegerilor generale înainte de 1970.

Indiferent dacă se va ajunge sau nu la alegeri generale, problema securității este de primă urgență pe agenda preocupărilor guvernului, întrucît ea pune în cauză existența celor 145 de baze și instalații militare americane din Japonia, care au declanșat nemulțumirea populației. Însuși ministrul de externe, Kiichi Aichi, a declarat vineri ziariștilor, după ședința obișnuită a cabinetului, că guvernul japonez dorește să convoace cît se poate de curînd Comitetul de securitate japono-american pentru a discuta problema bazelor militare americane.

Cît privește Okinawa, premierul Sato a afirmat că pînă în momentul cînd ea va fi realipită Japoniei, guvernul din Tokio va încerca să ia măsuri, prin care să identifice Okinawa cu Japonia însăși. „Imediat ce administrația Nixon se va fi instalat, dorim să discutăm problema Okinawei cu primul prilej. În cursul discuțiilor dorim, de asemenea, să abordăm și problema statutului bazelor din Okinawa" — a spus Sato în parlament.

Problema Orientului Apropiat

Se reafirmă ideea mediațiunii pentru rezolvarea litigiilor

Cairo 13 (Agerpres). — Mahmud Riad, ministrul afacerilor externe al Republicii Arabe Unite, a adresat un mesaj lui Gunnar Jarring, trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Mijlociu, în care expune punctul de vedere al țării sale în legătură cu situația din această regiune.

În mesajul ministrului de externe se precizează că numai „îndeplinirea rezoluției Consiliului de securitate al O.N.U. poate aduce pacea în Orientul Mijlociu". Totodată, se arată că „Republica Arabă Unită refuză tratative directe cu Israelul".

În încheierea mesajului se subliniază că „R.A.U. este gata să coopereze cu Gunnar Jarring în vederea realizării unei soluționări echitabile și pașnice a situației din Orientul Mijlociu".

☆

Londra 13 (Agerpres). — Cu prilejul întrevederilor avute vineri cu ministrul de externe al Israelului, Abba Eban, prilejuite de vizita acestuia în Anglia, ministrul de externe englez, Michael Stewart, a expus poziția guvernului britanic, potrivit căreia, pentru soluționarea problemelor din Orientul Apropiat, „este necesar, atît pentru Israel, cît și pentru țările arabe, să precizeze în mod clar pozițiile lor cu privire la aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967". Michael Sterwart a subliniat că cele două părți ar trebui să prezinte clarificările necesare lui Gunnar Jarring, reprezentantul personal al secretarului general al O.N.U., a cărui misiune reprezintă, după cum s-a exprimat el, „cea mai bună speranță de reglementare pașnică a conflictului israelo-arab". Ministrul de externe englez a fost, de asemenea, de părere că este necesar să se elimine suspiciunile întreținute atît de o parte cît și de alta în legătură cu consecințele aplicării rezoluției Consiliului de Securitate.

Se extinde mișcarea de eliberare din Angola

Un interviu al lui Agostino Neto

Brazzaville 13 (Agerpres). — Președintele Mișcării populare pentru eliberarea Angolei (M.P.L.A.), Agostino Neto, a acordat presei un interviu în care a vorbit despre succesele luptei de eliberare națională din Angola, despre stadiul ei actual și despre greutățile întîmpinate. Mișcarea de eliberare condusă de M.P.L.A. a cunoscut perioade de avînt și de regres, a spus Neto. În ciuda acestei stări de lucruri, elementul esențial al activității noastre constă în faptul că mișcarea de eliberare se extinde continuu, cuprinzînd pături tot mai largi ale poporului. Portugalia întîmpină în prezent serioase greutăți, întrucît este nevoită să cheltuiască peste 40 la sută din bugetul național pentru susținerea operațiunilor militare din Angola.

Activitatea M.P.L.A., a subliniat Neto, exercită o influență considerabilă asupra întregului continent african, și în primul rînd asupra mișcărilor de eliberare națională din Africa de Sud. Din aceste motive, R.S.A. și Rhodesia acordă sprijin Portugaliei, unindu-și eforturile în vederea permanentizării dominației lor în partea de sud a continentului african.

Întrevederea Nixon - Johnson

Washington 13 (Agerpres). — Președintele ales al Statelor Unite, Richard Nixon, a avut joi după-amiază o întrevedere cu președintele Johnson, în cadrul căreia au fost abordate problemele Orientului Apropiat, situația din Vietnam și o serie de alte probleme internaționale.

Purtătorul de cuvînt al Casei Albe, George Christian, a declarat ziariștilor că cei doi oameni de stat au mai discutat probleme privind viitorul Congres, viitorul cabinet și relațiile acestuia cu actualul guvern. Președintele Johnson l-a informat pe Richard Nixon despre cele trei mesaje pe care le va prezenta luna viitoare Congresului — despre starea Uniunii, cu privire la buget și raportul economic.

Președintele Johnson s-a arătat dispus să aibă întîlniri cu fiecare membru al noului cabinet, înainte de 20 ianuarie, cînd urmează să aibă loc transferul de funcții la Casa Albă.

De asemenea, președintele Johnson a anunțat pe Richard Nixon că a dat instrucțiuni membrilor actualului cabinet să „coopereze cît mai mult posibil cu viitorul guvern".

În legătură cu contactele pe care Johnson le va avea cu membrii noului cabinet, s-a anunțat că primul cu care se va întîlni săptămîna viitoare este noul secretar de stat, William Rogers.

Coordonate

● **Cu 91 de voturi pentru, unul împotrivă (Israelul) și 9 abțineri, Comitetul politic special al Adunării Generale a O.N.U. a cerut guvernului israelian să „ia măsurile cele mai urgente și eficace"** pentru a da posibilitate arabilor care s-au refugiat în urma evenimentelor din iunie 1967 să se întoarcă în teritoriile părăsite. Comitetul a recomandat, de asemenea, prelungirea pînă la 30 iunie 1972 a serviciului de ajutor pentru refugiații palestinieni.

● **Consiliul Europei, alcătuit din miniștrii de externe a 18 state vest-europene**, s-a întrunit vineri la Paris sub președinția ministrului afacerilor externe al Franței, Michel Debré. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează probleme legate de relațiile țărilor membre ale Consiliului european și alte țări europene, dezvoltarea tehnologică etc.

● **Observatorii O.N.U. au raportat joi după-amiază că forțe militare egiptene au deschis focul împotriva trupelor israeliene aflate pe malul opus al canalului de Suez.** Raportul, întocmit de generalul Odd Bull, șeful grupului de observatori ai O.N.U., arată că un soldat israelian a fost ușor rănit. În raport se arată că autoritățile egiptene au declarat că nu cunosc nimic despre acest incident, petrecut miercuri la nord de orașul Suez.

● **Inundațiile din Brazilia, începute acum cîteva zile continuă să facă ravagii.** După cum relatează ziarul „Jornal do Brazil", joi ploile torențiale nu încetaseră, iar rîurile au continuat să se reverse, inundînd regiuni întinse, mai ales în statele Minas Gerais și Bahia, unde numeroase orașe sînt izolate, și o mare parte a populației a rămas fără adăpost și hrană. Forțele aeriene au intervenit pentru ajutorarea sinistraților, distribuind cu ajutorul elicopterelor alimente și medicamente, dar unele orașe nu pot fi ajutate nici pe această cale, devenind inaccesibile din cauza apelor în creștere.

● **În urma epidemiei de gripă asiatică, săptămîna trecută la New York au decedat 107 persoane.** Epidemia a luat proporții atît de mari, încît începe să devină periculoasă pentru buna desfășurare a serviciilor publice. La societatea newyorkeză de telefoane, de pildă, numărul salariaților care absentează este dublu față de cel obișnuit în această epocă. Aproximativ patruzeci la sută din salariații magazinelor nu se prezintă la serviciu.

● **Un grup alcătuit din 30 de studenți a pătruns în clădirea Camerei Comunelor pentru a protesta împotriva trimiterii de arme britanice în Nigeria.** Ei au ocupat sala de întrunire a unui comitet parlamentar. Poliția a intervenit și a procedat la evacuarea lor.

● **Curtea marțială din San Sebastian a condamnat la cîte 48 de ani închisoare trei tineri** care au participat la acțiunile desfășurate în vara acestui an în regiunea bască în nordul Spaniei.

● **În urma arestării a numeroși activiști ai Comisiilor muncitorești spaniole la Madrid, Santander, Valencia, în Insulele Canare etc.,** Confederația Generală a Muncii (C.G.T.) din Franța a lansat un apel către toate organizațiile sale cerînd să desfășoare a vastă mișcare de protest împotriva represiunilor, pentru eliberarea deținuților spanioli.

universale

Sybarisul după milenii

Philadelphia *13 (Agerpres). — În cadrul unei conferințe de presă, care a avut loc joi la Philadelphia, o echipă de arheologi americani și italieni a anunțat că vara trecută, după opt ani de cercetări, au descoperit ruinele orașului antic grecesc Sybaris. Această cetate a fost ridicată de vechii greci în Italia peninsulară în anul 720 î.e.n. Sybars, apreciat ca cel mai mare, cel mai bogat și mai luxos, dar și cel mai decadent oraș unde locuitorii duceau o viață caracteristică prin rafinament, voluptate și grație, se găsește acum la 4—5 metri sub pămînt pe țărmul Golfului Tarente din Calabria (Italia). Ruinele, care acoperă o circumferință de aproape 10 km, sînt dispuse între albiile secate a două rîuri — Crathis și Sybaris, la un km și jumătate de țărmul Mării Ionice.*

Membrii expediției au utilizat pentru prima oară în arheologie un instrument destinat explorării spațiului cosmic — magnetometru cu ceziu — aparat capabil să localizeze obiecte ce se găsesc pînă la o adîncime de 6 metri și poate să facă distincția între piatră și argilă.

Sybaris este unul din rarele orașe ale antichității, al cărui loc exact nu fusese niciodată descoperit. Această anomalie s-a datorat faptului că cetatea a fost înghițită de ape. Potrivit legendelor antice, crotoniații din Peloponez ar fi deviat cursul celor două rîuri pentru a scufunda orașul. Știința modernă apreciază însă că din punct de vedere tehnic așa ceva ar fi fost imposibil de realizat. Se consideră că orașul a dispărut în anul 500 î.e.n. datorită unui puternic cutremur de pămînt, urmat de o uriașă mare.

FRANȚA. Noua politică de austeritate anunțată de guvernul francez pentru învingerea dificultăților monetare care a produs tensiune pe frontul social a căpătat prima replică violentă cu prilejul „grevei de avertisment", declarată de salariații Uzinei de automobile Renault din suburbia Boulogne — Billancourt, cea mai importantă întreprindere de automobile din Franța

FRANȚA

Proiectul de buget pe 1969 va necesita o a treia lectură

Paris 13 — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Senatul francez a respins în cea de-a doua lectură proiectul bugetului național pe anul 1969. Împotriva proiectului au votat 114 senatori (comuniștii, socialiștii și radicalii), iar în favoarea sa 37 senatori (U.D.R.). Un număr de 125 senatori s-au abținut (centriștii și independenții).

În felul acesta bugetul va veni pentru a treia lectură în Adunarea Națională, care hotărăște în ultimă instanță. Cea mai mare parte a senatorilor au motivat votul lor negativ sau abținerea invocînd măsurile de austeritate care figurează în planul de redresare economică al guvernului și în special majorările prețurilor la produse și servicii, cît și a taxelor de succesiune.

Cooperarea economică, baza materială a securității europene

Agențiile de presă, ziarele, posturile de radio și televiziune relatează aproape zilnic despre încheierea unor noi acorduri comerciale și de cooperare economică între diferite țări europene, despre vizitele reciproce pe care și le fac oamenii de stat și de afaceri din Est și din Vest.

Toate aceste fapte se circumscriu în cadrul favorabil în care au evoluat relațiile economice intereuropene. Schimbul de valori materiale și spirituale între țările socialiste și cele capitaliste din Europa a cunoscut o dezvoltare rapidă în ultimul deceniu, devenind unul dintre curentele cele mai dinamice ale comerțului mondial.

Este un fapt aproape unanim recunoscut că unul dintre principalii stimulenți ai extinderii comerțului intereuropean l-a constituit puternicul proces de industrializare a țărilor socialiste. Se remarcă totodată și faptul că aceste state pun un accent deosebit nu numai pe dezvoltarea cantitativă, ci și calitativă a economiei lor.

Pe de altă parte, cerințele obiective ale dezvoltării economice și ale comerțului internațional au determinat cercuri tot mai largi din Occident să înlăture unele prejudecăți și să se pronunțe pentru lichidarea barierelor artificiale din politica comercială. De altfel, în anii care au trecut, Anglia a desființat pentru Bulgaria, Ungaria, Polonia și Cehoslovacia sistemul de contingente și licențe individuale de import asupra mai multor produse. De asemenea, la Londra a luat ființă „Centrul pentru promovarea înțelegerii dintre Marea Britanie și țările din Europa de răsărit". Nu de mult, Franța a anunțat că desființează toate îngrădirile de pînă acum în ce privește importul de produse industriale din țările socialiste. La rîndul său, Comitetul Executiv al Camerei de Comerț Internațional a aprobat, anul acesta, o serie de propuneri în scopul dezvoltării comerțului Est-Vest.

Evident, ar fi foarte greu, dacă nu absurd, să se conteste azi importanța diviziunii internaționale a muncii ca unul dintre principalele angrenaje ale mecanismului economic al epocii noastre. Tocmai din acest motiv, pe măsură ce schimburile între țările capitaliste și cele socialiste au căpătat o însemnătate tot mai mare, s-a desprins posibilitatea stabilirii între întreprinderile din Est și Vest a unor forme de cooperare care tind să extindă și să intensifice diviziunea internațională a muncii promovată și stimulată de comerțul exterior.

Diversele forme de cooperare tehnico-științifică și în producție sînt o manifestare calitativ nouă și unul dintre aspectele cele mai semnificative ale recentei evoluții a relațiilor economice între țările europene. Cooperarea economică Est-Vest, constituind o trăsătură caracteristică a dezvoltării contemporane, o găsim în toate sectoarele producției industriale, în domeniul schimburilor de cunoștințe, de experiențe și de rezultate ale cercetărilor concrete, ca și în cel al desfacerii în comun a unor mărfuri pe piețele altor țări. Iată cîteva exemple. Organizațiile poloneze de comerț exterior s-au angajat să livreze unei firme engleze în decurs de cinci ani piese turnate și alte semifabricate; unei firme franceze — piese pentru utilaje destinate industriei textile; unei firme italiene — tractoare ce urmează să fie finisate de firma italiană; unei firme vest-germane piese pentru frigidere etc. Organizațiile ungare, cehoslovace și austriece au căzut de acord să efectueze schimburi reciproce, pe sortimente, la laminate de oțel. R.D. Germană și Austria colaborează în producția de utilaj pentru industria chimică, destinat în cea mai mare parte desfacerii pe piețele unor terțe țări. Întreprinderi sovietice cooperează cu firma italiană F.I.A.T. în construcția unei mari uzine de automobile, cu o producție anuală de 660 000 de bucăți. Potrivit unor acorduri sovieto-franceze se prevede crearea și folosirea televiziunii în culori (după sistemul „Secam-3"), stabilirea principiilor cooperării în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice și în domeniul cercetării spațiului cosmic.

Dar, în ciuda evoluției favorabile pe care a cunoscut-o în ultimii ani comerțul și cooperarea economică Est-Vest, mai există și azi forțe care doresc să reînvie politica „războiului rece". De asemenea, în politica comercială a statelor vest-europene se mai mențin încă discriminări și obstacole artificiale, care frînează dezvoltarea liberă a relațiilor economice între țările socialiste și cele capitaliste.

Totuși, nu e mai puțin adevărat că importanța cooperării în dezvoltarea economică este mereu prezentă în conștiința opiniei publice, devenind aproape certitudine. Totodată, este larg împărtășită ideea potrivit căreia cooperarea economică reprezintă mai mult decît o cale spre valorificarea cît mai deplină a resurselor materiale și umane ale fiecărei țări: ea constituie fundamentul material pentru înfăptuirea principiului coexistenței pașnice între state cu orînduiri social-politice diferite.

Toate acestea determină pe numeroși oameni politici din Occident să se pronunțe pentru dezvoltarea în continuare a comerțului și a cooperării economice Est-Vest. „Sînt convins, declara recent ministrul de externe austriac, dr. Kurt Waldheim, că o sarcină firească a Austriei este promovarea prieteniei și cooperării cu țările europene, indiferent de sistemul lor social. Austria, conchidea domnia sa, este gata să dezvolte și în viitor comerțul și legăturile tehnice cu țările est-europene". După părerea deputatului italian Gino Bertoldi „Este necesar să realizăm o largă cooperare, înțelegînd prin aceasta nu Europa Pieței comune, ci întreaga Europă, o cooperare a țărilor occidentale și a țărilor socialiste, fără discriminări, într-un cadru care să respecte dreptul fiecărui popor de a decide asupra destinului său".

În acest context România promovează consecvent o politică de lărgire a cooperării economice fiind convinsă de faptul că progresele obținute de industrializarea socialistă a țării îi permit o participare tot mai amplă la diviziunea internațională a muncii, la schimbul de bunuri materiale și spirituale. Totodată, România consideră că în condițiile desfășurării actualei revoluții tehnico-științifice, dezvoltarea relațiilor economice dintre state se impune ca o cerință obiectivă a progresului lumii contemporane. Un loc central în ansamblul relațiilor economice externe ale țării noastre îl ocupă comerțul și colaborarea cu statele socialiste. În același timp, România dezvoltă relațiile sale externe cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială.

Îmbinînd, pe bază de avantaj reciproc, cele mai diverse interese ale partenerilor, legăturile comerciale și de cooperare economică s-au dovedit viabile numai atunci cînd sînt respectate principii esențiale ale relațiilor internaționale. Tocmai de aceea România consideră că o condiție de prim ordin pentru lărgirea și diversificarea relațiilor sale economice cu oricare altă țară o constituie respectarea consecventă a principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, egalității depline în drepturi și avantajului reciproc.

Prin promovarea unei politici de dezvoltare a relațiilor sale comerciale cu toate statele europene, România contribuie în mod activ la întărirea încrederii și cooperării între popoarele continentului nostru, la crearea unui climat favorabil păcii în Europa și în întreaga lume.

GH. CERCELESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Sibiu, str. Octombrie roșu, nr. 2 tel nr. 7 28 10 - 1 30 67, 1 31 83. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Întreprinderea poligrafică Sibiu — 40 064